Nemzetek a Biblia tükrében

Abonyi Sándor

Abonyi Sándor

Nemzetek a Biblia tükrében

Ez a digitális könyv több önálló írást tartalmaz, amelyek a https://keskenyut.wordpress.com honlapon jelentek meg. Az egyes írások gondolatilag és logikailag egymáshoz kapcsolódnak, ezért egy sorozatnak is tekinthetők, amelyeket a keletkezésük sorrendjében tartalmazza a könyv.

Tartalomjegyzék

Népvándorlás

A trójai faló

Nemzetek eredete, szerepe és jövője

Család, nemzet, globalitás

Európai népek a Biblia tükrében

A szerző nevének és a honlap címének megadásával a könyv egésze és az egyes részek önállóan is terjesztetők!

Népvándorlás

Napjainkban egy Európába irányuló *népek vándorlásának* lehetünk tanúi. Sokan boncolgatják és próbálják értelmezni ezt a helyzetet és választ keresni a felmerült nem kis problémára. Jó *terápia* (megoldás) természetesen csak akkor lehetséges, ha pontosan meghatározzuk a kiinduló problémát, vagyis jó *diagnózist* tudunk felállítani.

Nem vagyok Közel-Kelet, Ázsia és Afrika szakértő és nem kívánok mélyebben foglalkozni és belemenni a háttér világpolitikai eseményeinek elemzésébe sem. Ez az írás a Biblia fényében igyekszik értelmezni a felmerült kérdéseket és a mindenkori adott helyzetre vonatkozó igék figyelembevételével keresni, hogy mi is lehet Isten akarata az adott kérdésekben. Ha abból indulunk ki, hogy Istennek van terve egyének, családok, gyülekezetek, nemzetek, országok, birodalmak életére, akkor jó tudni, hogy Isten hogyan is gondolkozik ezekről, mert hisszük, hogy végső soron mindenben a Mindenható akarata érvényesül, aki ellenőrzése alatt tartja a világ eseményeit. Az Atya ebben az időszakban teljesen átadta a hatalmat a jobbján ülő és uralkodó fiának, Jézus Krisztusnak, aki mennyen és földön Úr és király, a „királyok királya". Ő „állít és dönt királyokat" (kormányokat), ismeri és meghatározza az egymás után következő birodalmak (állam-szövetségek) sorsát is. Mennyen és földön semmi sem történhet Isten tudta és akarata nélkül. Ez csak úgy lehetséges, ha Isten a saját törvényei szerint – a Biblia fényében - ítéli meg a dolgokat és irányítja az eseményeket.

Ha biblikus választ keresünk a problémákra, akkor fontos a fogalmak, és azzal kapcsolatban a mai köznyelv és a Biblia szóhasználata közötti egyértelmű kapcsolat pontos meghatározása.

1. Bujdosó (menekült, migráns)

A *bujdosó* szó jelentése az értelmező szótár szerint:

*„**helyet-**, lakást **változtató menekült**, **hazátlan**, száműzött* személy"

A *bujdosó*, azaz *menekült* a lakását, hazáját valamilyen ok miatt elhagyni kénytelen személy. Ez történhet politikai - és vallási *üldözés* miatt (*száműzött*), természeti csapások, katasztrófák vagy népirtó kegyetlen háborúk miatt.

Néhány ige a bujdosó helyzetének megítélésével kapcsolatban:

*„Mert **az ellenség fegyvere előtt bujdosnak**, a kivont fegyver előtt és a felvont kézívek előtt és a **nehéz harc előtt**".* (Ézsaiás 21:15)

*„Nem az-e, hogy **az éhezőnek megszegd kenyeredet,** és **a szegény bujdosókat házadba bevigyed**, ha **meztelent látsz, felruházzad**, és **testvéred előtt el ne rejtsd magadat?"*** (Ézsaiás 58:7)

*„Elveti őket az én Istenem, mert **nem hallgattak reá, és bujdosókká lesznek** a pogányok között."* (Hóseás 9:17)

Ezekben az igékben látjuk azt, hogy

- vannak, akik az életüket mentve a véres „nehéz harcok” elől *bujdosnak* el,
- vannak hitük miatt *bujdosó* testvéreink, akiket még a házunkba is be kell fogadni,
- de vannak, akik az Istennek való engedetlenségük, Isten ítélete miatt váltak *bujdosókká*. Ha nekik is segítünk és befogadjuk őket, akkor Isten ellen hadakozókká válhatunk!?

A bujdosó értelmezéséből látjuk azt is, hogy a bujdosó saját *hazáját* kénytelen valamilyen ok miatt elhagyni, ezért *hazátlanná* válik. A bujdosó értelmezése tehát szorosan összefügg a *haza* kérdésével. Látjuk a történelemben, hogy vannak népek évszázadokon keresztül, akik hazátlanok, mint Izrael volt közel 1900 éven keresztül és napjainkban pld. a kurdok. Azt tudjuk az igéből, hogy ez Isten ítélete volt a zsidóságon az ellenszegülésük miatt. Ezért szórta szét őket minden nép közé, de ismerjük Isten ígéretét arra is, hogy össze is gyűjti őket az ősi földön, ami a szemünk előtt történt és történik meg.

2. A haza (ház, lakóhely, ország)

A *haza* szó jelentése az értelmező szótár szerint:

*„***Saját élettér**, ahová a személy *született, vagy* ahol jelenleg él. Minden ember egy országot tekint *hazájának*. A *haza* akkor változhat, ha valaki végleg elhagyja azt a földet, ahol született. A vándorló népek hazája folyamatosan változott”.

Nézzük meg azt is, hogy Isten mit gondol a népek hazájáról:

„Az egész emberi ***nemzetséget*** *egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén,* ***meghatározván*** *eleve rendelt* ***idejüket*** *és lakásuknak* ***határait”*** (Ap.csel. 17:26)

3. A népek (nemzetek, országok) határai

Felmerül egy újabb fogalom az országhatár kérdése, ami közvetlenül kapcsolódik a hazához és a haza elhagyásához.

Az országhatár meghatározása az értelmező szótár szerint:

„A haza *erősen őrzött széle* (határa), amely egy kormányzósági hatalom fennhatósága alá tartozó terület szélét (határát) határozza meg.”

Az országhatár tehát egy **erősen őrzött *határvonala*** egy ország, haza kormányzói hatalom területének.

A korábbi igéből látjuk azt, hogy Isten az, Aki meghatározza a népek (országok) *határait* és *rendelt idejét*! Ebből az is látszik, ha Istennek úgy teszik, *megváltoztatja* egy-egy nép lakóhelyét, *hazáját* vagy *országának határait* különböző okok miatt, különböző időszakokra.

„Mikor a Felséges ***örökséget osztott a népeknek****; mikor szétválasztja az ember fiait:* ***megszabta a népek határait****, Izráel fiainak száma szerint,”* (5 Mózes 32:8)

Ebből az látszik, *hogy Istentől való örökség az, ahol lakunk*. Ő határozza meg pontosan (és változtatja meg) az egyes népek lakóhelyét és országának határait.

Jákób nemzetsége (70 fő) a Gósen földjén lakott Egyiptomban, ahol *jövevény*, azaz bevándorló volt, akinek *nem volt hazája*. Egy nagy éhínség idején mentek Egyiptomba, hogy életben maradjanak és Egyiptom befogadta Jákób nemzetségét. Isten volt az, aki kb. 400 év után úgy döntött, hogy sok csodával kísérve kihozza őket Egyiptomból és a Kánaán területét adja Izraelnek, mint népnek (nemzetnek) örökségül. Amikor Izrael bement Kánaán földjére, hogy Isten ítélete és parancsa szerint kiirtsa az ott élő, bűnös népeket, ott letelepedve Izrael *hazát* kapott Istentől és ország lett, aminek határait Isten nagyon pontosan kijelölte.

Példaként nézzük meg, hogy Isten, egy geodéta pontosságával hogyan határozta meg Izrael határait északi, keleti, déli és nyugati irányban:

*„Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Hogyha bementek ti a Kanaán földére; (ez a föld, amely örökségül esik néktek, tudniillik a Kanaán földe az ő határai szerint), Akkor legyen a ti **déli oldalatok** a Cin pusztájától fogva Edom határáig, és legyen a ti déli határotok a Sós tenger végétől napkelet felé. És kerüljön a határ dél felől az Akrabbim hágójáig, és menjen át Cinig, és a vége legyen Kádes-Barneától délre; és menjen tova Hacár-Adárig, és menjen át Acmonig. Azután kerüljön a határ Acmontól Égyiptom patakáig, a vége pedig a tengernél legyen. **A napnyugati határotok** pedig legyen néktek a nagy tenger; ez legyen néktek a napnyugati határotok. Ez legyen pedig a ti **északi határotok:** a nagy tengertől fogva vonjatok határt a Hór hegyének. A Hór hegyétől vonjatok határt a Hamáthba való bejárásig; a határnak vége pedig Cedádnál legyen. És tovamenjen a határ Zifronig, a vége pedig Hacar-Enán legyen. Ez legyen néktek az északi határotok. A **napkeleti határt** pedig vonjátok Hacar-Enántól Sefámig. És hajoljon le a határ Sefámtól Ribláig, Aintól napkeletre; és [újra] hajoljon le a határ, és érje a Kinnéreth tenger partját napkelet felé. Azután hajoljon le a határ a Jordán felé, a vége pedig a Sós tenger legyen. Ez legyen a ti földetek az ő határai szerint köröskörül.”*
(4 Mózes 34:2-12)

Isten akaratából ez egész nép *kivándorolt* (exodus) Egyiptomból és egy új hazát kapott Istentől. Ez a 400 évi jövevénység ideje alatt 600 ezer lakosúra szaporodott nép negyven éven keresztül tartó vándorlása volt, ami egy igazi *népvándorlás.*

4. Jövevény (idegen, migráns, bevándorló)

Nézzük most meg a következő fogalom a *jövevény* (bevándorló) meghatározását. Az értelmező szótár szerint a jelentése a következő:

„Egy országba beköltöző (személy, közösség), aki ott letelepedik és eddig egy másik országban élt. A ritkán lakott területekre bevándorló embereket szívesen látják abban az országban. Sok *bevándorló* idegen érkezik a szegényebb országokból egy gazdag országokba.”

Ezek az emberek, ahogyan manapság mondani szokás, „a jobb élet reményében” vándorolnak a szegényebb országokból a jobb megélhetést kínáló, gazdag országokba.

Őket nevezhetjük megélhetési vagy gazdasági bevándorlóknak. A nagy szabad területek és később a gazdagság miatt sok bevándorló indult útnak annak idején Amerikába és Ausztráliába, ahol a sok bevándorló egyben új hazát is talált.

Nézzünk most ismét egy igei példát. Így szól az Úr Ábrahámhoz Jákób nemzetségének Egyiptomba való bevándorlásáról:

„Tudván tudjad, hogy a te magod ***jövevény lesz azon a földön****,* ***mely nem az övé****, és* ***szolgálatra szorítják, és nyomorgatják őket*** *négyszáz esztendeig". De azt a népet, melyet szolgálnak, szintén megítélem én, és annak utána kijönnek nagy gazdagsággal."* (1Mózes 15:13-14)

Azt látjuk tehát, hogy a *jövevények* (bevándorlók) egy olyan ország területére kötöznek be, és élnek ott, ami nem az övék (nem ők kapták azt Istentől örökségül). Sok pogány (világi nép) rabszolgaként kezelte és kihasználta a bevándorlókat, „másod osztályú" állampolgárokként kezelve őket, még ha meg is kapták az állampolgárságot később. (lásd négerek Amerikában).

Néhány ige, amik kifejezik Isten akaratát a jövevényekkel kapcsolatban:

„Egy törvénye legyen az ott születettnek *(őslakosnak)* ***és a jövevénynek, aki közöttetek tartózkodik."*** (2 Mózes 12:49)

*„****A jövevényen ne hatalmaskodjál****, és* ***ne nyomorgasd azt****, mert jövevények voltatok (ti is) Egyiptom földén."* (2 Mózes 22:21)

„A jövevény nem hált az utcán, ajtóimat az utas előtt megnyitottam" (Jób 31:32)

„A mi ***örökségünk idegenekre szállt; házaink a jövevényekéi****."* (Jer. Sir 5:2)

„Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; ***jövevény*** *voltam, és* ***befogadtatok*** *engem;"* (Máté 25:35)

Látjuk tehát, hogy a jövevények nyomorgatása, kihasználása nem Isten akarata szerint való, őket az őslakosokkal azonos jogok, bánásmód és gondoskodás illet meg. A jövevényekre ugyanaz a törvény vonatkozik, mint a befogadó ország lakosaira. Ez azt jelenti, hogy kötelesek a befogadó ország törvényeit tiszteletben tartani és engedelmeskedni annak és nem élhetnek a saját törvényeik szerint vagy öntörvényű módon.

5. Izrael népe, mint minta a népek számára

A fentiekben többször is Izrael népéről szóló igéket idéztem és ez nem véletlen. Isten kiválasztott egy népet (a sok közül), és azon mutatta be egy néppel való kapcsolatát és akaratát az Istennek való engedelmességük és az ellenszegülésük idején. Izrael történelme az Ószövetségben nagy aprólékossággal leírt történet, amivel Isten példát adott más népeknek is, hogy az ő példájukból okuljanak, ne kövessék el ugyanazokat a hibákat. Sokan – főleg antiszemita beállítottságú emberek – azt gondolják, hogy Isten mindig kedvezett a „kiválasztott népének", ez azonban egyáltalán nem így van. Isten mindig igazságosan bánt Izrael népével (mint más népekkel is). Isten mindig nagyon szigorúan megbüntette Izraelt Isten akaratának való minden ellenszegüléséért:

- a bálványimádásuk miatt 70 éves babiloni fogsággal,

- a Jézus keresztre feszítése miatt Jeruzsálem lerombolásával és a hazájuk megszüntetésével és közel 1900 évig tartó szétszórattatással a világban,
- Isten megengedte azt is, hogy több millió zsidó haljon meg gázkamrákban 1939-44 között.

Értelmezzük tehát úgy az Izrael népének különböző helyzeteiről szóló beszámolókat és azokban Isten ítéletét, ami iránymutatásként – „igazodási pontként" - szolgál más népek számára. Ha engedelmeskednek Isten akaratának, akkor áldás, ha pedig nem, akkor annak eredménye átok lesz azon a népen (lásd részletesen az 5 Mózes 28.1-44). Izrael népe ugyanolyan keménynyakú, megtéretlen nép volt, sok rossz tulajdonsággal, mint bármelyik nép a történelem során. Az Ószövetség idején az Isten által adott törvény uralkodott felettük, amit ma az egyes népek a saját törvényeikkel helyettesítenek és próbálnak rendet tartani az országaikban. A végső bíró Isten és végső soron minden Isten akarata szerint történik. Egy ország törvénye akkor a legjobb, ha minél jobban megközelíti Isten törvényét. (Az Újszövetség időszakában a kegyelem kiáradása miatt, a kegyelmet elfogadóknak – igaz keresztyéneknek - a Szent Szellem erejével már könnyű Istennek engedelmeskedni, de az Ószövetség idején minden népre ugyanazok a feltételek voltak érvényben.) Így, ami akkor megtörtént Izraellel, ugyanazok a dolgok ma is megtörténhetnek bármely megtéretlen néppel.

6. Népvándorlás

Isten hozta ki (exodus) a zsidó népet Egyiptomból és senki sem tudott nekik ellenállni mindaddig, míg Isten akaratában voltak. Ez a 600 ezer főnyi nép új hazát kapott Istentől örökségül és nem volt jövevény többé. Ez egy 600 ezer lakosú nép negyven éven keresztül tartó vándorlása volt, egy igazi *népvándorlás.* Ennek a népnek a sorsa ezzel együtt meglehetősen hányattatott volt, mert hiába kaptak Istentől új hazát, az engedetlenségük miatt többször el kellett azt hagyniuk, de Isten mindig visszavitte őket, amikor letelt az ítélet ideje. A következő igék beszélnek erről a hányattatásról:

Honfoglalás:

*„És **megtudjátok,** hogy én vagyok az Úr, mikor **beviszlek titeket Izráel földjére**, arra a földre, melyért fölemeltem kezemet, hogy adom azt a ti atyáitoknak."* (Ezékiel 20:42)

Babiloni fogságra vitel:

*„Én, Dániel, **megfigyeltem** a könyvekben **az esztendők számát**, amelyről az Úr igéje lőn Jeremiás prófétához, **hogy hetven esztendőnek kell eltelni Jeruzsálem omladékain**."* (Dániel 9.2)

A babiloni fogságból való visszatérés:

Csak egy maradék tért vissza Babilonból, hogy újjáépítse a templomot és Jeruzsálemet és megszervezze és beindítsa ismét az életet Izraelben Zorobábel, Ezsdrás és Nehémiás által. (A második, esetleg a harmadik generációs többség ottmaradt a közben kialakított kényelmes egzisztenciájában és nem vállalta a hazaköltözéssel járó kihívásokat):

*„**Tudd meg azért és vedd eszedbe**: A Jeruzsálem újraépíttetése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van, és **újra megépíttetnek az utcák és a kerítések, még pedig viszontagságos időkben**."* (Dániel 9:25)

Elűzés Izrael földjéről és szétszórattatás a népek között:

Jézus, mint Messiás elutasítása miatt a zsidó nép Isten ítélete alá került, amit Jézus és a próféták is előre megprófétáltak, hogy Jeruzsálem és a templom is lerombolásra kerül és megszűnik Izrael, mint állam és ország, és a zsidó nép szétszórattatásra kerül a népek közé. Ezt az ítéletet hajtotta végre a római hadsereg 70-ben.

*„És **lerontom a ti magaslataitokat, és kiirtom a ti nap-oszlopaitokat**, és a ti holttesteiteket bálványaitok holttetemeire hányatom, és megutál titeket az én lelkem. És **városaitokat sivataggá teszem; szenthelyeiteket is elpusztítom**, és nem lesz kedves nékem a ti jó illatú áldozatotok. És **elpusztítom ezt a földet, hogy álmélkodjanak rajta a ti ellenségeitek, akik letelepednek ebbe.** Titeket pedig **elszélesztelek a pogány népek közé, és kivont fegyverrel űzetlek titeket, és pusztasággá lesz a ti földetek, városaitok pedig sivataggá.”*** (3 Mózes 26:30-33)

Ez egy ítélet végrehajtása volt Izraelen az engedetlenségük és a bálványáldozatoknak való hódolásuk miatt.

Izrael összegyűjtése és újbóli bevitele az ősi földre:

*„És **fölveszlek titeket a pogányok közül, s egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a ti földetekre.**”* (Ezékiel 36:24)

Ezekből az igékből jól látni, hogy attól függően, hogy Izrael Isten akaratával összhangban cselekedett vagy nem, Isten többször is bevitte és elvitte, ill. szétszórta Izrael népét.

7. Egy vándorló nép átvonulása egy másik – útjába eső - nép országán

Ez is egy fontos kérdés minden korban és nagyon aktuális ma is. Nézzük, hogyan gondolkozik erről Isten?

„Hadd mehessünk át a te földeden!** Nem megyünk át sem mezőn, sem szőlőn, és kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, és nem térünk sem jobbra, sem balra, míg általmegyünk a te határodon. Felel pedig Edom: **Nem mehetsz át az én földemen,** hogy fegyverrel ne menjek ellened! És mondanak néki Izráel fiai: A járt úton megyünk fel, és ha a te vizedet isszuk, én és az én barmaim, megadom annak az árát. Nincs egyéb szándékom csak, hogy gyalog mehessek át. Az pedig monda: Nem mégy át. **És kimegy ellene Edom sok néppel és nagy erővel. Mivel nem akarja Edom megengedni Izráelnek, hogy általmenjen az országán: azért eltér Izráel ő tőle.” (4 Móz. 20:17-21)

Itt azt látjuk, hogy Izrael népe egy másik nép országán (egy „tranzit országon”) akar keresztül vonulni. Mit látunk a fenti igéből:

- Izrael népe a határon megállva engedélyt kért az átvonuláshoz,
- ígéretet tett, hogy semmi kárt nem okoz az áthaladásakor és minden felmerült költséget megtérít,
- a „tranzit ország” – esetünkben Edom - nem adta meg nekik az engedélyt az áthaladásra és fegyveresen felsorakozott a határon,

- Izrael pedig (jóllehet az átvonulása Isten akaratában volt) nem szállt velük szembe és nem bonyolódott harcba, hanem békességesen kikerülte az országukat és kerülővel haladt tovább.

Ebből azt is látjuk, hogy minden népnek joga van eldönteni, hogy átenged-e az országán egy népáradatot, vagy megtagadja azt. Szükség esetén, ha úgy dönt fegyverrel is megvédheti a határait. Izrael tiszteletben tartotta a „tranzit ország" döntését és kikerülte azt.

8. Gazdagok és szegények viszonya

A következő igékből jól érzékelhető Isten akarata a gazdagok és szegények viszonylatában:

„Fösvénység (fukarság) nélkül való legyen a magatok viselete; ***elégedjetek meg azzal, amitek van;****"* (Zsidó 13:5)

„Azoknak, ***akik gazdagok*** *e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, ... jót tegyenek,* ***legyenek gazdagok a jó cselekedetekben"*** (1 Timóteus 6:17)

„Az ***Isten*** *pedig* ***hatalmas arra****,* ***hogy*** *rátok árassza minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségetek lévén,* ***minden jótéteményre bőségben legyetek****"*
(2 Kor. 9:8)

„Ímé, ***ez volt a vétke Sodomának****, a te öcsédnek:* ***kevélység, eledel bősége és gondtalan békesség volt nála*** *és leányainál,* ***szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg."***
(Ezékiel 16:49)

Ezekből az igékből a következő következtetések vonhatók le:

- Isten nem támogatja a mértéktelen, öncélú, saját élvezetet és kényelmet szolgáló meggazdagodást, hanem „mindenki elégedjen meg azzal, amije van".

- Akik pedig mégis meggazdagodnak, azoknak felelősségük a mások szükségeiről való gondoskodás.

- Nem kell a gazdag adakozó embereknek félniük, hogy elszegényednek, mert Isten hatalmas arra, hogy bőségesen bepótolja minden szükségüket.

- Akik nem cselekszenek, azokat végső soron Isten megítéli és eltörli a föld színéről: „ez volt vétke Sodomának" is, amit Isten elpusztított.

Ezeket figyelembe véve el kell gondolkoznunk, hogyan viszonyulnak a gazdag nyugati országok az un. harmadik világ szegényeihez? Hogyan segítenek nekik alapvető életfeltételeik biztosításában? Vagy csak közömbösen nézik a szenvedésüket, vagy esetleg még ki is használják őket a meggazdagodásuk érdekében? A fentieket látva, mit gondolhat ezekről Isten?

9. Engedelmesség (törvény-tisztelet) és lázadás (törvénytiprás) kérdése

Tudjuk, hogy minden népnek törvényre van szüksége, hogy rendezett kereteket teremtsen egy nemzet életében és korlátozza a bűn elterjedését. A diktatúrákban, maga a diktátor a törvény (az van, amit ő mond), de más kormányzási formák esetében mindig szükség van törvényre, amit kötelező betartani és a vezetőségnek betartatni. Amikor Isten kihozta Izrael népét az egyiptomi szolgaságból és szabad, önálló nép lett, Isten első dolga az volt, hogy Törvényt adjon nekik, ami Tízparancsolatként ismert. Ez meghatározza az emberek Istenhez és embertársainkhoz való viszonyuk alapjait, amit Mózes az Úr vezetése alapján sok – az élet különböző helyzeteire – lebontott törvénnyel egészített ki. Ezek a mózesi törvények, amik meghatározták a zsidó nép mindennapjait, amit Jézus is betöltött, amikor eljött a földre.

Nézzünk meg néhány igét a törvénnyel kapcsolatban:

„Tudjuk pedig, hogy ***a törvény jó****, ha valaki törvényszerűen él vele”* (1 Timóteus 1:8)

„Tudván azt, hogy ***a törvény nem az igazért van, hanem a törvénytaposókért*** *és* ***engedetlenekért,*** *az istentelenekért és bűnösökért”* (1 Timóteus 1:9)

„*És akkor fog megjelenni a* ***törvénytaposó****,* ***akit megemészt az Úr*** *az ő szájának leheletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével; Akinek eljövetele a Sátán ereje által van,* ***a hazugságnak*** *minden hatalmával…* ***a gonoszságnak minden csalárdságával*** *azok között,* ***akik elvesznek;”*** (2Thess. 2:8-10)

Az igékből látjuk, hogy saját érdekünk nemcsak saját országunk törvényeinek a betartása, hanem azét az országét is, ahová jövevényként vet valakit a sors. Akik öntörvényű módon minden törvényt megszegve, engedetlen módon, „törvénytipróként” próbálnak élni, azok – az ige szerint – minden bizonnyal „el fognak veszni”.

10. Védekezés a becsapás ellen (Gibeoniták és a „trójai faló”)

Keresve az Úr akaratát a jelenkori népvándorlással kapcsolatban több figyelmeztetést is kaptam. Egyik figyelmeztetés az volt, hogy az Úr a gibeonitákra hívta fel a figyelmemet. Ez fontos üzenet a jelenkor történésére. A gibeoniták Kánaán földjén élő nép voltak, akiket Isten – az ott élő többi néppel együtt - elpusztításra ítélt. A Józsué vezetésével Kánaánba érkező honfoglaló népnek kellett volna elpusztítani őket, végrehajtva ezzel Isten ítéletét, de a gibeoniták *ravasz cselhez* folyamodtak.

Rongyos ruhákba, szakadt cipőkbe öltözve, tarisznyájukban penészes kenyérrel megkeresték Józsuét és előadtak egy mesét, hogy *messzi földről jött menekültek*, holott Józsué táborától néhány kilométerre laktak. Józsué és Izrael vezetői a látszatnak hittek, bedőltek ennek a mesének és bevették a cselt. Esküvel megerősített szövetséget kötöttek velük „a nélkül, hogy az Urat megkérdezték volna” (Józsué 9.3-27) Megegyeztek, hogy nem fogják elpusztítani őket. Nemsokára azonban kiderült, hogy a gibeoniták becsapták Izrael vezetőit, de Izrael vezetőinek már tartaniuk kellett magukat az esküjükhöz és nem

pusztíthatták el őket. Az ilyen Isten akaratával ellentétes döntések később mindig megbosszulják magukat.

„De elveszi a király Aja leányának, ***Rispának két fiát, kiket Saulnak szült****, Armónit és Méfibósetet,* ***és a Saul leányának, Mikálnak öt fiát****, kiket szült Barzillai fiának, Adrielnek, a Méholátból valónak. És* ***a Gibeoniták kezébe adja azokat, akik felakasztják őket a hegyen az Úr előtt.*** *Ezek tehát egyszerre heten pusztulnak el"* (2 Sámuel 21:8-9).

Veszélyes dolog a hiszékenység és a látszat szerinti (érzelmi és értelmi) döntés. Mindig hasznos megkérdezi az Urat, hogy kijelentse a titkos dolgokat és leleplezzük a hazugságokat és a csalásokat.

A másik történet a „trójai falóról" szól, amit az ókor történelméből ismerünk. Többször elhangzott az elmúlt hetekben a napjaink történéseivel kapcsolatban a „menekült áradat" kifejezés, amit mások újkori „népvándorlásnak" hívnak. Ezt mondják a politikusok, de engem az érdekelt, hogy mit mond az Úr, hogy mi ez a nagy áradat? Néhány napja az Urat kérdeztem: „Uram mi ez a menekültáradat valójában? - amire a következő választ kaptam: „trójai faló". Röviden ide másolom a „trójai falóról" szóló történet rövid leírását, mert nem biztos, hogy mindenki ismeri:

„Trója városa a mai Törökország területén található, jelentős ókori görög város, amelyet időszámításunk előtt körülbelül 1200-1300 évvel megtámadtak az akhájok. A tíz éven át tartó háború a monda szerint azért tört ki, mert a trójai herceg, Parisz elszöktette Helenét, Meneláosz spártai király feleségét. Mivel ***a görögöknek nem sikerült bevenniük a várost, végül a leleményes Odüsszeusz kitalálta, hogy csalással jussanak be. Egy hatalmas lovat készítettek fából, abba bújtak el a legnagyobb görög harcosok. A trójaiak azt hitték, győzelmi ajándék, ezért bevitték a városba. Éjszaka a fa lóból kijöttek a harcosok, megnyitották a városkapukat. Végül is így sikerült legyőzniük a trójaiakat."***

A napi híreket figyelve nagyon jól ráillik ez a történek a napjaink történésére, amit azóta többen is megerősítettek: „erős harcosok" mentek be titokban a menekültáradatban elbújva. A kérdés mikor jönnek ki onnan és mit fognak cselekedni? Látjuk ezekből, hogy a hiszékenység és a látszat szerinti ítélés mindig megbosszulja magát. Nem szabad, hogy a látszattal és az érzelmeinkre gyakorolt hatással minket is becsapjanak gonosz emberek. Ébernek kell lenni, és leleplezni a csalást!

11. Birodalmak születése és bukása

Sok hatalmaskodó király, diktátor vagy akár választott parlamentáris vezetőség sokszor nem elégszik meg az Isten által elrendelt határokkal és gazdasági élettérrel, korábban megszerzett gazdagságával, ezért más szomszédos népek kárára igyekszik elmozdítani a határt, vagy leigázni őket. Látunk a történelemben óriási birodalmakat, amelyek sok népet leigázva és adófizetővé – rosszabb esetben rabszolgává - téve használták ki őket, telhetetlen módon gyarapítva gazdaságukat. Dániel próféciájában négy birodalomról

olvasunk (babiloni, perzsa, görög, római), amelyek egymás után (egymást legyőzve) emelkedtek fel és tűntek el. Ismerjük még a történelemből

- a Hun Birodalmat, ami Attila idejében a római birodalom északi határán lévő összes népet magában foglalta, és nagymértékben hozzájárult annak bukásához,
- a középkorban a hatalmas muzulmán birodalom emelkedett fel,
- az újkor nagy gyarmatosító és rabszolgatartó birodalmai pedig óriási gyarmatbirodalmaik révén gazdagodtak meg, a gyarmatokat saját javukra kihasználva és a népet szegény sorban tartva.
- a legújabb kori birodalmak gazdasági érdekek alapján születtek, amelyek nemzetközi pénzintézeteken keresztül gyakorolnak hatalmat a föld jelentős részén. A statisztikákból egyértelműn kitűnik, hogy egyre nagyobbra nyílik az „olló" (rés) az egyre kisebb létszámú gazdagok rétege és az egyre növekvő létszámú és egyre jobban elszegényedő réteg között.

Minden korábbi birodalom csak meghatározott ideig létezett, így bizonyosak lehetünk benne, hogy a mostaniaknak is betelik az ideje Istennél, talán korábban, mint azt gondolnánk. Ha a bűn teljességre jut és „betelik a pohár" Istennél, akkor kimondja az ítéletet felettük, mint ahogyan a korábbiakat is eltörölte és semmi nyomuk sem maradt. Isten Mindenható és Ő uralkodik mennyen és földön, semmi sem történhet az Ő akarta és tudta nélkül.

12. Isten ítélete

Isten Sodomához hasonlóan megítéli mindazokat, „akik gazdagok és jólétben élnek, de az elesettek és szegények kezét nem fogják meg". Akik a mérhetetlen gazdagságukban és jólétükben elnézik, hogy sok millió ember éhezik a világon és nem segítenek rajtuk, hogy saját hazájukban élhető módon boldogulni tudjanak, akkor Istennél betelik a pohár és elindítja ítéletét. Erre látunk példát a következő igeszakaszban, ami elég prófétikusnak tűnik a mostani népvándorlásra vonatkozóan.

„És ez átkok mind reád szállnak, és üldöznek téged és megteljesednek rajtad, míglen elpusztulsz; mert nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartottad volna az ő parancsolatait és rendeléseit, amelyeket parancsolt néked; És rajtad lesznek jelül és csudául, és a te magodon mind örökké. Amiatt, hogy nem szolgáltad az Urat, a te Istenedet örömmel és jó szívvel, mindennel bővölködvén: Szolgálod majd a te ellenségeidet, akiket reád bocsát az Úr, éhen és szomjan, mezítelen és mindennek szűkében; és vasigát vet a te nyakadra, míglen elpusztít téged. ***Hoz az Úr ellened népet messzünnen, a földnek széléről,*** *nem különben,* ***amint repül a sas; oly népet, amelynek nyelvét nem érted;*** *Vad tekintetű népet, amely nem tiszteli a vén embert, és a gyermeknek nem kedvez: És* ***felemészti*** *a te barmodnak tenyészését és a te földednek gyümölcsét,* ***mígnem kipusztulsz****; amely nem hagy néked a te gabonádból, borodból, olajodból, és a te teheneidnek fajzásából, juhaidnak elléséből, mígnem kiveszít téged. És* ***megszáll téged minden városodban****, míglen leomolnak a te magas és erős kőfalaid, amelyekben bízol, minden te földeden: megszáll téged minden városodban, minden te földeden, amelyet az Úr, a te Istened ad néked."* (5 Mózes 28:45-52)

Isten a „haragja botjaként” időnként felhasznál szomszédos és távoli „barbár” népeket is, akik végrehajtják Isten ítéletét, de utána őket is meglátogatja Isten és velük is leszámol.

„Jaj Assiriának, ***haragom botjának****, mert* ***pálca az ő kezében az én búsulásom!*** *Istentelen nemzetség ellen küldtem őt, és haragom népe ellen rendelem,* ***hogy prédáljon és zsákmányt vessen, és eltapodja azt, mint az utcák sarát….. ha majd elvégezi az Úr minden dolgát*** *Sion hegyén és Jeruzsálemben,* ***meglátogatom az Assiriabeli király nagyakaró szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme kevélységét****. Mert ezt mondja: Kezem erejével műveltem ezt és bölcsességemmel, mivel okos vagyok; elvetettem sok népeknek határit, és kincseikben zsákmányt vetettem, és leszállítom, mint erős, a magasan ülőket”* (Ézsaiás 10:5-6;10-13)

13. A kijelentés és a bölcsesség helye

A fenti igeelemzés segítségül szolgálhat ahhoz, hogy lássuk Isten gondolkozását a mai bonyolult helyzetben. Fontos, hogy legyen prófétai szó, mint „világító szövétnek”, amely irányt mutat és segít eligazodni bonyolult helyzetekben, hogy világosan lássuk Isten akaratát a jelenkori – sok szempontból ellentmondásos – viszonyok között.

Nem szabad, hogy Isten népe sötétben botorkáljon, hanem szükséges, hogy világosságban járjon, mint ahogyan Jézus a világosság.

*„Mert voltatok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban****: mint világosságnak fiai úgy járjatok.”*** (Efézus 5:8).

Szükségünk van kijelentésre és bölcsességre az Úrtól, hogy ki-ki mit tegyen ebben az időben a saját helyén. Nem cselekedhetünk a látszat és az érzéseink alapján, mert azok becsapnak; mert vannak ravasz emberek, akik be akarnak csapni másokat. Nem hiszékenységben, hanem a hit bizonyosságában kell járnunk, hogy el ne sodortassunk, hanem mindenkor megálljunk.

A kormányok feladata az ő felelősségük, amiért ők tartoznak számadással Isten felé. Mi lehetünk azonban a történelmi események megértői és prófétai hang a világ számára. Ez a legfontosabb ma. Ebből kiindulva minden helyzetben szükséges, hogy személyesen is felismerjük Isten akaratát a konkrét történésekben, hogy annak engedelmeskedve tudjunk cselekedni és akkor hívő keresztyénként nem fogunk Isten ellen hadakozóknak bizonyulni. Bátorítson bennünket az, hogy

„Tudjuk, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van” (Róma 8:28)

és ha

„sok baja van (is) az igaznak, de valamennyiből kimenti az Úr” (Zsolt 34:20)

Akinek van füle hallja meg!

A „Trójai faló” üzenete 2015-ben

A Népvándorlás című írásban írtam róla, hogy a „menekültáradat” kapcsán kérdeztem az Urat: „Mi ez a menekültáradat valójában”?

Az Úr a következő választ adta: „Trójai faló”

Később a médiában több helyen és többször is elhangzott a Trójai faló kifejezés a menekült áradattal kapcsolatban, aminek nem sokkal később már a valóságban is látszottak a jelei.

Egy kijelentés vagy prófécia akármilyen rövid is, annak mindig van egy részletesebb magyarázata, értelmezése.

A Trójai faló történetéről a legtöbben tudják, hogy egy csellel végrehajtott támadás volt az ókorban. Ahhoz azonban, hogy a Trójai faló estét a menekült áradattal kapcsolatban részletesebben megvizsgáljuk és értelmezzük, nézzük meg egy kicsit részletesebben a Trójai faló történetét a Wikipédia leírása alapján:

„A **trójai faló** megépítése a trójai ***háború fordulópontját*** jelentette. A **háború akkor *már tíz éve folyt*** az Agamemnón zászlaja alatt egyesült görög seregek és a trójaiak között. A háború oka az volt, hogy Parisz trójai királyfi elrabolta Menelaosz spártai király feleségét, Helenét, és vele a spártaiak kincseit is.

A háború tizedik évében Odüsszeusz, a görögök egyik legnagyobb hőse, és Ithaka királya, Pallasz Athéné, **a bölcsesség és a *hadicselek istennője sugallatára* javasolta a faló megépítését**. ***Belsejében* görög *harcosokat rejtettek el*** és **ezután a *görög seregek úgy tettek, mintha elvonulnának* Trója alól. Valójában csak *egy közeli szigetig hajóztak,* ahol kikötöttek, és *vártak a Trójában maradt görögök jelére.***

A falovat Odüsszeusz tanácsára Athéné istennőnek készítették, hogy cserébe jó szelet biztosítson a görögöknek a hazaútra. **A trójaiak, *miután látták elmenni a görög hajókat*, *előjöttek* a várból, és *ott találták a lovat.*** Ekkor Szinón, egy görög katona, akit Odüsszeusz előre betanított arra, hogy mit kell mondania, azt állította, hogy megszökött a görögöktől. Priamosz trójai király hitt Szinónnak, aki azt mesélte, ***a faló megvédi a várost.***

A trójaiak *be akarták vontatni a várba a lovat*, ám Apollón isten papja, ***Laokoón tiltakozott*, *mert ő átlátott a cselen***. Azonban **Poszeidón *tengeristen*, aki maga is *a görögök szövetségese volt*, *megölette két kígyóval Laokoónt* és *a fiait*. A trójaiak ezt isteni jelnek tekintették, és *bevontatták a városba a lovat.***

Este a trójaiak nagy ünnepséget rendeztek, majd **miután *minden trójai elaludt,*** Szinón ***kiengedte a görögöket a falóból*, ők pedig *felgyújtották a várost*, így *jelezve a többi görögnek, hogy jöjjenek* vissza. Azok** hamar ***jöttek***, és ***mindenkit megöltek***.”

Emeljük most ki a fenti szövegből a lényegesebb – számunkra fontos - üzeneteket:

1. Egy ***hosszú ideje tartó háborúról*** van szó, ahol az egymásnak feszülő seregek a megszokott módon nem tudtak ***döntő csapást*** **mérni** egymásra és **megnyerni a háborút.**

2. A támadó sereg vezére ***gonosz, démoni*** **forrásból** („bölcsesség és hadicselek istennője") kapott **sugallat hatására** egy **óriási falovat építtetett, aminek belsejében egy csapat harcost rejtettek el.**

3. A falovat megépítő **támadó sereg úgy tett, mintha feladná a harcot és elvonult**, de a **közelben meglapulva figyelte az események alakulását**.

4. A **háttérben meglapuló sereg** csak **a jelre várt, hogy megindítsa a támadást**

5. A védekező (trójai) sereg **bevette a *cselt*,** mert a támadó seregnek **sikerült *elhitetnie* a védekező sereggel**, hogy feladta a harcot és elvonult. Erre a védekező sereg **–** a védekezésről lemondva **- *megnyitották* a kaput** és előjöttek a fal mögül és **ott találták a falovat a megnyitott kapu előtt.**

6. Volt **a támadó seregnek egy *„beépített" katonája*** (Szinon), aki ***szökevénynek adta ki magát és elhitette*** a védekező (Trójai) sereggel, hogy **a faló meg fogja védeni őket.**

7. A védekező (trójai) sereg között **volt *egy bölcs pap*** (Laokoón), **aki *tiltakozott* a faló beengedése ellen, *mert átlátott a cselen*, de nem hittek neki és nem hallgattak rá**.

8. A támadó (görög) sereg ***gonosz, démoni*** **módon** („Poszeidón a tenger isten kígyóval") ***megölette a tiltakozó*** (Laokoón) ***férfit*** **a fiaival együtt.**

9. **Így megszűnt minden akadály és *erre a védekező sereg beengedte a falovat* a falakon belülre**

10. **Egy nagy *szórakozást* követően *az egész védősereg aludt***

11. Ekkor **a *„beépített katona"* (**Szinón) ***kiengedte* a rejtőzködő *harcosokat* a falóból,** akik ***felgyújtották a várost.***

12. **Így *jeleztek* a *háttérben meglapuló* támadó *seregnek*, hogy indítsák meg a támadást; *azok jöttek* *és* *mindenkit megöltek*.**

A fentieket figyelembe véve nem kell nagy éleslátás ahhoz, hogy valaki beazonosítsa a napi eseményeket a fenti pontokban összegyűjtött üzentekkel. A napi híreket hallva ma már minden józan ítélő képességgel rendelkező ember látja, hogy mi történik, csak a vak nem veszik észre és azok, akik valami miatt nem akarják.

A nemzetek eredete, szerepe és jövője

Az emberiség bölcsője

Ahhoz, hogy átfogó képet alkothassunk az egyes nemzetek szerepéről és jövőjéről vissza kell mennünk a kezdetekhez.

Az emberiség története az Édenben kezdődött. Az Éden egy csodálatos kert volt az Isten által teremtett földön, ahol Isten elhelyezte az első teremtett emberpárt Ádámot és Évát.

„És ültetett az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezte el az embert, akit formált. És nevelt az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és gonosz tudásának fáját. ***Folyóvíz jött pedig ki Édenből*** *a kert megöntözésére; és onnét elágazott és* ***négy főágra szakadt.*** *Az elsőnek neve* ***Pison****, ez az, amely* ***megkerüli Havilah egész földét,*** *ahol az arany terem. … A második folyóvíz neve pedig* ***Gihon****; ez az, amely* ***megkerüli az egész Khús földét.*** *És a harmadik folyóvíz neve* ***Hiddekel****; ez az, amely Assiria hosszában folyik. A negyedik folyóvíz pedig az* ***Eufrátes****. És vette az Úr Isten az embert, és helyezte őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.”* (1Móz 2:8-15)

Ez a mai Irak területe a Tigris és az Eufrátesz völgye, ami a Perzsa öböltől északra fekszik.

Ádám és Éva azonban nem sokig élvezhették a csodálatos Éden békességét és gazdagságát, mert a Sátán megkísértette Évát, Éván keresztül pedig Ádámot és így mindketten bűnbe estek: ettek a jó és a gonosz tudásának fájáról, amit Isten megtiltott nekik. Fellázadtak Isten ellen, nem engedelmeskedtek neki, mert olyanok akartak lenni, mint Isten: minden jónak és rossznak tudói. A bűnnel együtt bejött az ember életébe a halál is. Ádám és Éva a bukásuk miatt elszakadtak Istentől és kiűzettek a Paradicsomból, az Édenből. Isten arra ítélte Ádámot, hogy fáradságos munkával keresse meg a kenyerét, Évát pedig arra, hogy fájdalommal szüljön utódokat. A bűn megjelent a gyerekeik Ábel és Káin életében is, mert Káin megölte a testvérét, Ábelt.

A helyzet ezt követően tovább romlott, mert az emberek egyre több gonoszságot követtek el, míg egyszer Isten megsokallta a dolgot.

Isten döntése a föld élővilágának elpusztítására:

*„És látta az Úr, hogy **megsokasodott az ember gonoszsága a földön**, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz. **Megbánta azért az Úr, hogy teremtette az embert** a földön, és bánkódott az ő szívében. És monda az Úr: **Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről**; az embert, a barmot, a csúszó-mászó állatokat, és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem. De **Noé kegyelmet talált az Úr előtt.”*** (1Móz 6:5-8)

A bűnös világ eltörlésére Isten az özönvizet választotta, amivel minden megromlott élőlényt – embert és állatot - el akart törölni. Csak Noé maradt meg, aki kegyelmet talált az Úr előtt, az igaz élete miatt. Ezért családjával együtt bemehettek a megmenekülést jelentő bárkába és így túlélték az özönvizet. Minden más élőlény – gonosz emberek és tisztátalan állatok – pedig elpusztultak. Csak nyolc ember menekült meg, akik - az özönvíz elvonulása után – az Ararát hegyén kötöttek ki.

*„Én pedig ímé **özönvizet hozok a földre**, hogy **elveszessek minden testet, amelyben élő lélek** van az ég alatt; valami a földön van, elvész. **De te** veled szövetséget kötök, és **bemész a bárkába, te és a te fiaid, feleséged és a te fiaidnak feleségei ….** És úgy cselekedett Noé; amint parancsolta neki Isten …. És esett az eső a földre negyven nap és negyven éjjel…… És bezárultak a mélység forrásai s az ég csatornái és megszűnt az eső az égből. És elmentek a vizek a földről ….. A **bárka pedig** a hetedik hónapban, a hónak tizenhetedik napján, **megfeneklett az Ararát hegyén.”*** (1Móz 6:17-18, 22; 7.12; 8.2-4)

A föld benépesítése

A megmenekülést követően Noé hálát adott Istennek, aki megáldotta őt a fiaival együtt, hogy szaporodjanak és töltsék be az egész földet.

*„Azután megáldotta Isten Noét és az ő fiait, és azt mondta nékik: **Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet**. …. Noé fiai, kik a bárkából kijöttek: **Sém és Khám és Jáfet**. Khám pedig Kanaánnak atyja. Ezek hárman a Noé fiai s **ezektől népesedett be az egész föld.”*** (1 Móz 9:1; 18-19)

Látjuk tehát, hogy a korábbi időszak élővilágát, minden embert és állatot elpusztított Isten az igaz Noé családját kivéve, megtartva azonban minden állati fajból is néhány tiszta hímet és nőstényt. Noé három fia tehát minden későbbi, ma is élő nemzedék ősapja.

A babiloni torony építése, a nyelv összezavarása

Az újrakezdés után nemsokára újabb probléma adódott. Noé fiai nem akartak szétszéledni a földön, hogy betöltsék azt, hanem együtt maradtak a termékeny Tigris és Eufrátesz völgyében és Noé unokája – Nimród - vezetésével városok építésébe kezdtek. Nimród, hogy *nevet* - és ezzel együtt dicsőséget - *szerezzen magának*, egy égig érő torony építésébe kezdett Bábelben.

*„**Nimród pedig hatalmas kezdett lenni a földön** ….Az ő **birodalmának** kezdete volt **Bábel**, Erekh, Akkád és Kálnéh a Sineár földén. E földről ment aztán Assiriába, és építé Ninivét, Rekhoboth városát, és Kaláht. És Reszent Ninivé között és Kaláh között: ez az a nagy város.* (1 Móz 10:8, 10-12)

*„Mind **az egész földnek pedig egy nyelve és egyféle beszéde volt**. És lőn mikor kelet felől elindultak, Sineár földén egy síkságot találtak és ott letelepedtek. És mondának egymásnak: Jertek, vessünk téglát és égessük ki jól; és lőn nékik a tégla kő gyanánt, a szurok pedig ragasztó gyanánt. És mondának: Jertek, **építsünk** magunknak várost és **tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén**.”* (1 Móz 11:1-4)

Az Úr látta, hogy ismét rossz irányba haladnak a dolgok és sürgősen be kell avatkoznia, mert különben semmi sem fogja megakadályozni őket, hogy bármit véghezvigyenek.

*„Az Úr pedig leszállt, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet építettek az emberek fiai. És monda az Úr: Ímé **e nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban.** Nosza szálljunk alá, és **zavarjuk ott össze nyelvüket, hogy meg ne értsék egymás beszédét. És elszélesztette őket onnan az Úr az egész földnek színére;** és megszűntek építeni a várost. Ezért nevezik annak nevét Bábelnek; mert **ott zavarta össze az Úr az egész föld nyelvét, és onnan szélesztette el őket az Úr az egész földnek színére**.”* (1 Móz 11:1-9)

Eddig egy nép voltak, egy volt a nyelvük és ez óriási lehetőség volt arra, hogy bármit véghezvigyenek. Ez még csak a kezdet volt, de máris gyorsan előrehaladtak a dolgok. Isten ítélete a dolgok további rossz irányba való haladásának megakadályozására az volt, hogy szűnjön meg az egy nyelv, ezért összezavarta a nyelvüket és attól fogva nem értették egymást. Innentől kezdve tehát különböző nyelveken kezdtek el beszélni, így nem tudtak egymással kommunikálni, és ez az együtt munkálkodás akadályává vált. Ha már úgysem értették egymást nem volt értelme együtt maradniuk, ezért Noé fiainak leszármazottai szétszéledve a földön elkezdtek külön-külön hazát keresni maguknak. Így alakultak ki az egyes nemzetek (a maguk nyelvét beszélve, saját hazát találva maguknak), amelyeknek ősapja Noé valamelyik fia volt.

Noé leszármazottjai – a nemzetek kialakulása

Tudjuk, hogy Noénak három fia volt, akiknek leszármazottjait a Biblia pontosan feljegyezte. A következők tehát a mai nemzetek ősatyjai.

Jáfet fiai:

***„Jáfetnek fiai:** Gómer, **Mágog**, Madai, **Jáván, Thubál, Mésekh** és Thirász. A Gómer fiai pedig: Askhenáz, Riféth, és **Tógármah**. Jávánnak pedig fiai: Elisah, Thársis, Kitthim és Dodánim. Ezekből váltak ki a szigetlakó népek az ő országaikban, mindenik a maga nyelve, családja és nemzetsége szerint.”* (1Móz 10:2-5)

Kiemeltem azokat a neveket, amelyekkel a Biblia más helyeken külön foglalkozik, mert ezek az információk fontosak lesznek számunkra a későbbiek során. Ezekből meg fogjuk látni, hogy ezen ősapáktól származó népeknek milyen szerepük lesz a történelem során. Több ismerős személlyel is találkozunk, akiknek leszármazottai fontos szerepet fognak játszani az utolsó idők eseményeiben.

Khám fiai:

„Khámnak pedig fiai: Khús, Micráim, Pút és ***Kanaán.*** *Khúsnak pedig fiai: Széba, Hávilah, Szábthah, Rahmáh, Szabthékah. Rahmáhnak pedig fiai:* ***Séba*** *és Dédán. Khús nemzé* ***Nimródot is; …*** *Micráim pedig nemzé: Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és Naftukhimot. Pathruszimot és Kaszlukhimot, ahonnan a Filiszteusok származtak, és Kafthorimot.* ***Kanaán pedig nemzette*** *Czidont, az ő elsőszülöttét, és Khétet.* ***Jebuzeust, Emorreust,*** *és Girgazeust.* ***Khivveust****, Harkeust, és Szineust. Arvadeust, Czemareust, Hamatheust. És azután elszéledtek a Kananeusok nemzetségei. Vala pedig a* ***Kananeusok*** *határa, Czidonból Gérár felé menve* ***Gázáig; Sodoma, Gomora****, Ádmáh, és Czeboim felé menve Lésáig. Ezek a Khám fiai* ***családjuk, nyelvük, földjük s nemzetségük szerint.****”* (1 Móz 10:6-20)

Látjuk, hogy Khám fia volt Nimród, akivel korábban már találkoztunk. Itt található Kanaán is, akinek leszármazottjai szintén ismerősek számunkra: azok a népek (pld. Jebuzeus, Emmoreus), akiket Isten pusztulásra ítélt Kanaán földjén, új hazát adva ott Izraelnek. A két említett várost Sodomát és Gomorát is elpusztította Isten a bűneik miatt.

Sém fiai:

„Sém fiai: ***Élám, Assur, Arpaksád, Lúd*** *és* ***Arám****. Arámnak fiai pedig: Úz, Húl, Gether és Más. Arpaksád pedig nemzette Séláht, Séláh pedig* ***Hébert****. Hébernek is lett két fia: Az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osztatott el a föld; testvérének pedig neve Joktán. Joktán pedig nemzette Almodádot, Sélefet, Hacarmávethet és Jerákhot. Hadórámot, Úzált és Dikláth. Obált, Abimáélt és Sébát. Ofirt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind a Joktán fiai. És* ***ezeknek lakása****, Mésától fogva Séfárba menve* ***a napkeleti hegyekig****. Ezek a Sém fiai családjuk,* ***nyelvük, földjük és nemzetségük*** *szerint.”*
(1Móz 10:22-31)

Itt is látunk néhány ismerős nevet. Elám, Assur és Arám neve többször szerepel a Bibliában. Assur leszármazottai a Bibliában sokat emlegetett asszírok, akik a kegyetlen Asszír birodalmat hozták létre, akik Izraelt fogságba vitték. Az Arpaksád leszármazottai a káldok, akik a következő nagy birodalmat, a babiloni birodalmat hozták létre. Az arám széles körben elterjedt nyelv volt az ókorban, Jézus és kortársai is arámul beszéltek.

Ha összeszámoljuk az egyes nemzetségek ősapáit, akkor a következőt látjuk:

- Jáfetnek 14
- Khámnak 30

- Sémnek 26

leszármazottja van.

Nóénak a Biblia szerint a 3 fián keresztül tehát összesen 70 leszármazottja van, akik 70 nemzet ősatyjaként azonosíthatók be. Ha ehhez hozzáadjuk Isten - Ábrahám kihívása által létrejött - *kiválasztott népét Izraelt* és a nemzetek közül *kihívott egyházat*, amik további két nemzet, amelyeket Jézus eggyé fog tenni, akkor összesen 72 nemzet azonosítható be a Biblia alapján.

Nem vagyok antropológus (emberi fajjal foglalkozó), sem nyelvész és nem vallom az evolúció (élővilág fejlődésének) elméletét sem, egyszerűen csak szeretnék a Biblia által rendelkezésünkre álló információk alapján néhány összefüggésre rávilágítani és néhány következtetést levonni.

Látjuk a fentiek alapján, hogy a szétszéledés után az egyes nemzetek, népcsoportok, nyelvek és az általuk elfoglalt földterületek *összetartozó információk*, *amelyek fontos útmutatóul szolgálnak nekünk a bibliai nemzetek, nyelvek és földterületek mai beazonosíthatóságához*.

Érdekes a fenti nemzeteket, népcsoportokat (Sém, Jáfet és Khám leszármazottait) összehasonlítani a https://hu.wikipedia.org/wiki/Nagyrassz alapján és megkülönböztetni a fő embercsoportokat.

Az európai kategorizálás szerint 4 különböző embercsoport létezik a földön:

- europoid
- mongoloid
- negroid
- ausztraloid

Ha ezek közül kizárjuk az *ausztraloid* embercsoportot, ami valamilyen szinten az idők folyamán különböző népek betelepülésével jött létre, akkor csak 3 fő embercsoport (un. nagyrassz) marad, mint ahogyan Noénak is 3 fia volt.

Az európai kategorizálás szerinti 3 fő embercsoport a következő:

- *europoid*, azaz európai *fehér bőrű* emberek
- *mongoloid*, azaz a délkelet ázsiai *sárga bőrű* emberek
- *negroid*, azaz a négerek, a *fekete bőrű* emberek.

Az egyes népcsoportok területi elhelyezkedése a következő:

- *europoid*: Európa (és az Európából kivándorolt népek Észak- Amerika, Ausztrália és Új-Zéland területén),

- *mongoloid*: a délkelet-ázsiai terület a „napkeleti hegyeken túl”, azaz Mongólia, Kína, Vietnam, Korea, Japán és a „*szigetlakó népek*”, azaz az Indonéz szigetvilág,

- *negroid*: az un. fekete Afrika.

(Dél-Amerikában a gyarmatosító spanyolok és portugálok a behurcolt afrikai négerekkel keveredtek. Kis-Ázsiát pedig az Izmael (Sém és Khám) keverékéből származó *arab* népek népesítették be.)

Mivel a nemzetek és annak nyelvei szorosan összetartozó fogalmak, ezért nézzük most meg a nyelv oldaláról ugyanezt a megoszlást.

A nemzetek nyelvek szerinti megkülönböztetése

Számos nyelvcsalád és nyelvjárás ismert a földön és elveszünk ezekben, ha elmélyedünk bennük. Nézzük azonban most meg a nyelvek szerinti megoszlást a földön a következő színes ábrán, ahol három fő nyelvcsalád területileg nagyon jól megkülönböztethető. Ehhez kattintsunk a következő linkre:

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/hu/4/40/Nyelvcsaladok-wikiszinek.png

Itt a fentiekhez hasonlóan és azzal összhangban (hasonló területi eloszlásban) 3 fő nyelvcsalád fedezhető fel:

- a ***zöld*** szín különböző árnyalatai az *europoid* embercsoport *indoeurópai, altáji és urali* nyelvcsoportjaival azonosítható, amelyek Európában, Ázsiában és a bevándorlások miatt Amerikában fedezhetők fel. Ezek a nyelvek alapvetően a *fehér emberek* nyelvei.

- a ***piros*** szín egyértelműen a *mongoloid* embercsoport *sino-tibeti* nyelvcsoportjával azonosítható, amely Délkelet-Ázsiában található. Ezeket a nyelveket alapvetően a *sárga bőrű emberek* beszélik.

- a ***sárga*** szín különböző árnyalatai egyértelműen a *negroid* embercsoport *afroázsiai, nilus-szaharai, nilus-kongói* nyelvcsoportjaival azonosíthatók, amelyek Afrika *fekete (néger)* lakossága által beszélt nyelvek.

Természetesen minden nyelvcsoporton belül sok nemzet található „*minden nemzet a maga nyelve szerint.”*

Elérkeztünk tehát oda, hogy van 3 jól elkülöníthető és egymáshoz rendelhető embercsoport, nyelvcsoport és az általuk elfoglalt földrajzi területek.

Most már csak az a feladat, hogy az ige segítségével a ma is kimutatható 3 csoportot beazonosítsuk Noé 3 fiának leszármazottaival (Sém, Jáfet és Khám) és akkor hasznos információkat kapunk az egyes népcsoportok Biblia szerinti szerepéről és jövőjéről.

A népcsoportok Biblia szerinti beazonosítása és szerepük az utolsó időkben

Ennek eldöntéséhez hívjuk segítségül ismét az igét, ami további kiegészítő információkkal szolgál számunkra, amik segítenek nekünk a beazonosításban.

Noé jövendölése: áldást és átkot mond a fiaira

Van az igében egy történet, amikor Noé a *viselkedésük alapján* áldást, ill. átkot mond ki a fiaira, ami alapvetően meghatározza a fiainak és azok leszármazottainak sorsát.

„Noé pedig földművelő kezdett lenni, és szőlőt ültetett. És ivott a borból, s megrészegedett, és meztelenen volt a sátra közepén. ***Khám pedig, Kanaánnak atyja, meglátta az ő atyjának mezítelenségét, és hírül adta a künn levő két testvérének****. Akkor* ***Sém és Jáfet ruhát ragadván,*** *azt mindketten vállukra vetették, és* ***háttal menve takarják be atyjuk mezítelenségét; s arccal hátra meg sem látták atyjuk mezítelenségét****. Ahogy felserkent Noé mámorából, és megtudta, amit vele az ő kisebbik fia cselekedett: Monda:* ***Átkozott Kanaán! Szolgák szolgája legyen atyjafiai közt.*** *Azután monda:* ***Áldott az Úr, Sémnek Istene, néki légyen szolgája Kanaán! Terjessze ki Isten Jáfetet,*** *lakozzék Sémnek sátraiban****; legyen néki szolgája a Kanaán!”*** **(**1Móz 9:20-27)

Nóé fiai közül

- ***áldásban részesül*** *Sém*, *akinek szolgája lesz Khám* (Kanaán)*,*

- ***átkozott lesz*** *Khám (Kanaán), szolgák szolgája atyafiai között,*

- ***nem részesül sem áldásban sem átokban*** *Jáfet, de Isten a kiterjesztés (nagy létszámú nép) ígéretét adja neki, és őt is szolgálni fogja Kanaán.*

Ha végignézzük az elmúlt évezredek történetét, akkor látjuk Sém áldásának jeleit (hatalom, anyagi gazdagság, jólét, szolgák szolgálnak neki), amiről egyértelműen az jut az eszünkben, hogy az *europoid* (fehér emberek) nemzetei „urak” voltak, akik felé a *negroid* (afrikai származású fekete emberek) „szolgáltak”. Ezt támasztja alá az *európoid* népek afrikai gyarmatosításai is az elmúlt évszázadok során. Látjuk ugyanakkor azt is, hogy a délkelet-ázsiai nemzetek (főleg Kína, ahol Tibet is van) létszámukat tekintve rendkívül *megszaporodtak* és a föld legnagyobb létszámú országává vált. Kultúrája és kézműipara több évezredes és gazdasági potenciája is jelentősen megnőtt az utóbbi évtizedekben. Nagy nemzetek adósságállományát ma ők vásárolják fel.

Látjuk azt is, hogy Kanaán népéből (Khám leszármazottai) Isten már több nemzetet (Jebuseus, Emmoreus, stb) is elpusztított, amikor a romlottságuk miatt odaadta a földjüket Izraelnek. Látjuk továbbá azt is, hogy az afrikai négerekre ma is jellemző a

feltűnően hiányos öltözék (sokan legfeljebb egy ágyékkötőt használnak férfiak és nők egyaránt még ma is), azaz a *meztelenség*, *ahogyan Khám is látta Noét részeg állapotában, minden szégyenkezés és restelkedés nélkül,* sőt még ki is beszélte azt a testvéreinek. Ez egyértelműen az átok jele és nem az áldásé! Gazdaságilag és technikailag is elmaradottak. Tapasztalatból tudjuk azt is, hogy nem a meleg az oka a négerek meztelenségének, mert ha egy európai ember Afrikába megy, azért még nem öltözik ágyékkötőbe, hanem hasonlóan öltözködik, mint nyáron Európában. Ha pedig egy néger Európában él évekig, akkor sem fehéredik ki a bőre, hanem megmarad feketének. Tehát genetikai, örökletes tulajdonságokról van szó mind a három bőrszín esetében.

A délkelet-ázsiai népek annak ellenére, hogy nagyon elszaporodtak – igaz, hogy nem szolgák - , de mégsem tudtak évszázadokon át meghatározó tényezővé válni a földön. Tehát hiányzik az áldás az életükből! Az áldás hatalmi és anyagi jelei viszont évszázadokon át egyértelműen megállapíthatók Sém nemzetségén, azaz a fehér embereken általában.

Ezek alapján egyértelműen megállapíthatjuk tehát a következőket:

- az áldást hordozó *Sém* nemzetsége az *europoid* népek, azaz a fehér emberek,

- az átok alá került *Khám* nemzetsége a *negroid* népek, azaz az afrikai négerek,

- a *Jáfet* nemzetsége pedig a *mongoloid*, azaz sárga bőrű délkelet-ázsiai népek.

Látjuk azt is az igében, hogy nemcsak a *Sém,* hanem *Jáfet* nemzetségéből is több ismerős névvel (Góg, Mágóg, Mések, Tubál) találkozunk a Bibliában, különösen a korszak végén.

Ezékiel a következőket prófétálta *Jáfet* nemzetségeiről, azaz a délkelet-ázsiai népekről:

„Embernek fia! Vesd tekintetedet Góg ellen, a Mágóg földjén, Rós, Mések és Tubál fejedelme ***ellen****, és prófétálj felőle. És mondjad: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én* ***ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme.*** *És* ***elcsalogatlak, és horgokat vetek szádba, és kivezetlek téged és egész seregedet,*** *lovakat és lovagokat, kik* ***mindnyájan teljes fegyverzetbe öltözve, nagy sokaságot,*** *nagy és kis pajzzsal, fegyvert viselők mindnyájan;”* (Ezékiel 38:2-4)

Igaz, hogy a Biblia ilyen néven nem említi ezt az eseményt, de erre valóban ráillik a hétköznapi beszédben használatos „sárga veszedelem” kifejezés, amikor a „sárga bőrű” *mongoloid* népek teljes létszámmal és fegyverzetben felvonulnak egy utolsó nagy ütközetre.

Hogy mikor és hol lesz ez a háború, ahová a *kiszáradt Eufrátesz folyón száraz lábbal átkelve fognak a „napkeleti királyok” felvonulni* (Jel. 16.12), azt a következő ige mondja meg számunkra:

„És (Sátán) kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket, a ***Gógot és a Mágógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra, akiknek száma, mint a tenger fövenye****. És feljönnek a föld szélességére, és* ***körülveszik a szentek táborát és a szeretett várost****; és Istentől* ***a mennyből tűz száll alá, és megemészti azokat****."* (Jel 20:8-9).

Egyértelmű tehát, hogy Jáfet leszármazottai, azaz a délkelet-ázsiai népek közvetlenül a korszak vége előtt, azaz Jézus visszajövetele előtt fontos szerepet fognak játszani az utolsó nagy ütközetben. Ott lesznek teljes sereggel a szeretett város (Jeruzsálem) körül és körülveszik a szentek táborát. Az Úr azonban visszajön és „***a mennyből tűz száll alá, és megemészti őket".***

Minden nemzetre, Sémre és Khámra is vonatkozik a következő ige:

*„****Még Júda is harcolni fog Jeruzsálem ellen****, és összegyűjtetik a köröskörül lakó népek minden gazdagsága: arany, ezüst és igen sok ruha. És éppen olyan csapás lesz a lovakon, öszvéreken, tevéken, szamarakon és mindenféle barmokon, amelyek e táborban lesznek, amilyen ez a csapás. És lészen, hogy* ***akik megmaradnak mindama népek közül, amelyek Jeruzsálem ellen jönnek: esztendőről esztendőre mind felmennek, hogy hódoljanak a királynak, a Seregek Urának, és megünnepeljék a sátorok ünnepét.*** *És lészen, hogy aki nem megy fel e föld nemzetségei közül Jeruzsálembe, hogy hódoljon a királynak, a Seregek Urának: nem lesz azokra eső."* (Zak 14:14-17)

A Noé fiaitól vérségileg származó nemzetségek eredete, szerepe és jövője így vázolható fel. Tudjuk azonban azt is, hogy Jézus Krisztus az átkot is a keresztre vitte: megtörte az átkot és áldásra fordította. Istennek van tehát egy *kihívott népe* is (Izrael ill. az Egyház), akik Jézus Krisztus keresztáldozatát elfogadták és már Isteni természet részesei, így az áldás örökösei is függetlenül attól, hogy valaki Sém, Jáfet vagy Khám leszármazottja, vagyis hogy milyen a bőre színe.

Érdemes az Úr előtt - az igét megvizsgálva - elgondolkozni ezeken, hogy valóban így vannak-e ezek. Az Úr adjon nekünk kijelentés és bölcsesség szellemét, hogy alkalmas időben bölcs szívhez jussunk.

Akinek van füle, hallja meg. Ámen

Család, nemzet, globalitás

Isten szemével látni a dolgokat

A mindennapi világi élet zűrzavarában és megélhetési nyomásában úgy vagyunk, mint egy fuldokló ember, aki azért küzd, hogy bármi módon is a felszínen maradjon. Nem is tud senki kimenteni egy fuldoklót addig, amíg az el nem merül, vagy fel nem adja a kapálózást. Ekkor jöhet a külső segítség, hogy valaki kimentse a halálból. Így jött a

segítségünkre nekünk is Jézus Krisztus, amikor még holtak voltunk a bűneink miatt és megmentett bennünket az örök életre.

A hívő életünk elején is többnyire a mi *egocentrikus* életünket éljük. Úgy gondoljuk minden értünk történt, és Jézusnak is csak az a dolga, hogy felénk szolgáljon, és nekünk jobb legyen. A csecsemőkorban ez még elmegy, de az Úr azt akarja, hogy minél előbb éretté váljunk és ne csak magunkra gondoljunk, hanem a körülöttünk lévő világra is, szolgálva mások felé.

A középkor embere földi szemmel tekintett a világra és úgy tűnt, hogy minden körülötte (a Föld körül) forog. Sok emberben Galilei és Kopernikusz egy világot rombolt le, és el sem akarták hinni, hogy a Föld csupán egy pici bolygó a világmindenségben és a többi - sokkal nagyobb bolygóval együtt - a Nap körül kering egy isteni rend szerint.

Így van ez a hívő életünkben is. Sokan egész életükben nem jutnak el az érettségre és ezért állandóan ők maradnak a középpontban, pedig ha éretté válnának, meglátnák milyen porszemek is ők, és milyen hatalmas az Isten (mint a Nap a Földhöz képest). Ez alázatosságra intene mindenkit. Isten szemével nézve a körülöttünk lévő világot egy teljesen új világ nyílik ki számunkra, ami sokkal nagyobb, csodálatosabb és gazdagabb, mint valaha is gondoltuk volna. Ha Isten szemével akarjuk látni életünk dolgait, akkor ki kell lépnünk az egocentrikus hívő életmódból és felfedezni Isten végtelen gazdagságát. Csak akkor tudjuk betölteni személyes elhívásunkat és tudunk élni Isten akarata szerint minden nap, ha Isten-központú hívő életet élünk. Gondolkozásunkat az övéhez igazítva meg kell értenünk a Mindenható gondolkozását, hogy megismerhessük Isten jó, kedves és tökéletes akaratát.

A teremtés rendje

Ha kívülre tekintünk, és Isten szemével kezdjük nézni a világot (az egész univerzumot), akkor észre fogjuk venni, hogy az Isten által alkotott univerzumban egy Isten által meghatározott rend van. Ebben az isteni rendben fontos szerepe van a házasságnak, a családnak, a nemzetnek, az egyes embercsoportoknak, az egész emberiségnek. Isten úgy teremtette meg az egész élővilágot, hogy abban egy isteni rend van. Minden fajta állatot teremtett a „maga neme szerint" és végül az embert a „saját képére és hasonlatosságára", hogy isteni természet részese legyen és hordozza a földön Isten képét (természetét), bemutatva azt az egész élővilág felé.

*„Teremté tehát Isten … mindenféle állatokat **nemük szerint**. És látá Isten, hogy jó. És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és **uralkodjék** ….. **az egész földön, és …. mindenféle állatokon**. Teremté tehát az Isten az embert **az ő képére**, Isten képére teremté őt: **férfiúvá és asszonnyá** teremté őket. És **megáldá** Isten őket, és monda nékik Isten: **Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet."*** (1 Móz 1:25-28)

Isten **megáldotta az embert**, akit uralkodásra teremtett, hogy **uralkodjon az egész élővilág és a föld felett.** Az embert tehát nem az egymáson való uralkodásra teremtette!

A házasságot férfi és nő között Isten találta ki és formázta meg Ádám és Éva kapcsolatában, mint első házaspárban. A férfi és a nő biblikus házasságával Istennek a szaporodáson túl az is a célja volt, hogy rajtuk keresztül mutassa be a világnak Krisztus és az Egyház kapcsolatát, ahol

- a férj a főt (Krisztust) formázza meg,
- a feleség pedig a főnek (férjnek) engedelmeskedve a gyülekezetet formázza meg.

Az embercsoportok (nemzetek, rasszok) keletkezése:

Kezdetben az emberiség egy nemzet volt és egy nyelve volt, de a megsokasodott gonoszság miatt Isten özönvízzel elpusztította az egész megromlott élővilágot: embereket és állatokat egyaránt. Csak Noé és családja menekült meg, mert a nagy romlottság közepette Noé igaz ember maradt és ezért „kegyelmet talált az Úr előtt” (1 Mózes 6.8). Nóénak három fia volt Sém, Khám és Jáfet, akik a feleségeikkel együtt megmenekültek.

Noé három fia betöltötte Isten parancsát és szaporodtak (fiakat és lányokat *nemzettek*) és a három fiú leszármazottaiként így kezdtek kialakulni az egyes *nemzetek*.

A nemzetek eredete, szerepe és jövője című írásban részletesen foglalkozom ennek bemutatásával.

A három fiú ágán három *népcsoport* (*rassz*) alakult ki, amelyekből kettő (Sém és Khám) leszármazottai (a szemiták és a khusiták) a vérségi leszármazásukon túl fontos szellemi tulajdonságok hordozóivá is váltak. A cselekedetük miatt – részletesen leírva a fent említett írásban - *Sém* leszármazottai az *áldás* hordozói, *Khám* leszármazottai pedig az *átok* terhét hordozzák magukon. Jáfet leszármazottai nem részesültek áldásban, de átok sem terheli őket. A fent említett írásban igyekeztem bizonyítani azt is, hogy a Noé három fiától származó mai nemzetek három népcsoportot (rasszt) alkotnak, minden népcsoport magán viselve az ősapjuk (Sém, Khám Jáfet) genetikai tulajdonságát és szellemi örökségét. Ezek alapján ma három fő embercsoportot (rasszt) különböztethetünk meg:

- Sém leszármazottai az *europoid* népek (*fehér bőrű* emberek),
- Khám leszármazottai a *negroid* népek (*fekete bőrű* népek, azaz négerek) és
- Jáfet leszármazottai a *mongoloid* népek (*sárga bőrű* emberek)

Mint a teremtés történetében láttuk, Isten állatokat is teremtett a maguk neme (faja) szerint és az özönvíz után csak a *tiszta* állatok maradtak meg. Az özönvíz előtt éltek nem tiszta (keveredés miatt a nemük tisztaságát elvesztett) állatok is, de Isten azokat a bűnös emberekkel együtt megítélte.

Az embercsoportok (rasszok) elkülönítése

Tudjuk azt, hogy pld. a kutyák esetében egy tenyésztő számára mennyire fontos a keveredés minden eszközzel való megakadályozása, a származás regisztrálása, és a fajtára jellemző tulajdonságok megőrzése. Mennyivel inkább így van ez a mi gazdánk, a mennyi Atya képét hordozó emberek esetében, ahol Isten jó gazda módjára szintén

gondosan elkülönítette a három fő embercsoportot, különböző nyelvet és különböző lakóhelyet adva nekik a föld különböző részein.

*„Ezeknek lakása, Mésától fogva **Séfárba menve a napkeleti hegyekig**. Ezek a Sém fiai családjuk, **nyelvük, földjük és nemzetségük** szerint.*" (1 Mózes 10.30)

*„A kananeusok határa, Cídonból Gérár felé menve Gázáig; Sodoma, Gomora, Ádmáh, és Ceboim felé menve Lésáig. Ezek a Khám fiai családjok, **nyelvük, földjük s nemzetségük szerint**."* (1 Mózes 10.19-20)

Azt, hogy különböző irányokba való letelepedés nem csak a föld betöltésére irányuló törekvés miatt történt így, azt más igehelyek is igazolják.

Ez az *elkülönülés* a nagy népvándorlások ellenére és azzal együtt is *alapvetően* fennmaradt a mai napig:

- a fehér bőrű (szemita) emberek Európában,
- a fekete bőrű emberek Afrikában (két tenger és két óceán által körülvéve),
- a sárga bőrű emberek pedig Ázsiában (a napkeleti hegyeken túl).

Az igében egyértelműen látható, hogy Isten a növények, az állatok és az emberek esetében is tiltja a keveredést, és látjuk azt is, hogy főleg két embercsoport - Shém és Khám leszármazottai - közötti keveredést tiltotta meg, megtiltva közöttük a „vegyes" házasságot.

Ezzel összhangban látjuk azt is, hogy nem Isten akarata volt, hogy a Sém (szemita) származású Ábrahámnak a Khám (khusita) származású egyiptomi szolgálótól szülessen gyereke (Ismael – az arabok ősapja). Ábrahámnak a szintén szemita származású feleségétől, Sárától született gyereke, Izsák volt az, aki Isten akarata szerinti fiú volt. Ábrahám Izsáknak szintén a távol lakó szemita rokonai közül választatott feleséget, Rebekát és nem a szomszédságukban élő khusiták közül. Izsáknak a fiai - Ézsau és Jákób – házasságát tekintve is látjuk ezt a törekvést.

*„Előhívatá azért Izsák **Jákóbot, és megáldá őt, és megparancsolá néki** és mondá: **Ne végy feleséget a Kananeusok** (Khám) **leányai közül. Kelj fel, menj el Mesopotámiába**, **Bethuélnek a te anyád atyjának házához, és onnan végy magadnak feleséget,** .... A **mindenható Isten pedig áldjon meg**, szaporítson és sokasítson meg téged, hogy népek sokaságává légy; És **adja néked az Ábrahám áldását, tenéked, és a te magodnak te veled egybe; hogy örökség szerint bírjad a földet,** melyen jövevény voltál, melyet az Isten adott Ábrahámnak.....és hogy Jákób hallgat atyja és anyja szavára, és el is ment Mesopotámiába;"* (1Móz 28:1-4; 7)

Jákób engedelmes volt az ő atyjának és elment az atyái földjére a *szemiták közé* és ott választott magának feleséget. Ézsau azonban, aki nem az áldás örököse volt, ellene állt az apja akaratának és *Ismael* lányai közül *khusita* feleséget választott magának.

*„**Látá Ézsaú**, hogy a **Kananeusok leányai nem tetszenek Izsáknak az ő atyjának**: **Elméne Ézsaú Ismáelhez**, és feleségül vevé .... a leányát."* (1Móz 28:8-9)

Látjuk itt is az **Ábrahám, Izsák és Jákób vonalán az áldás öröklődését. Isten nem véletlenül nevezi magát Ábrahám Izsák és Jákób Istenének** és *nem Ábrahám, Ismael,* vagy *Ábrahám és Ézsau* Istenének, ahogyan ma az ő leszármazottaik az arab népek gondolják. Isten semmiképpen sem akarja, hogy az áldás (szemita) vonala az átok (khusita) vonalával keveredjen.

Jól jellemzi ma is a 2/3-ad részben khusita származású arab népeket a következő prófécia, amit a khusita származású Hágár kapott az Ábrahámtól való gyermeke, Ismael születésekor:

„És monda néki az Úrnak angyala: Ímé te terhes vagy, és ***szülsz fiat; és nevezd nevét Ismáelnek****, mivelhogy meghallá Isten a te nyomorúságodat.* ***Az pedig vad természetű ember lesz: az ő keze mindenek ellen, és mindenek keze ő ellene;****”* (1 Mózes 16.11)

Természetesen erős, egészséges, életképes emberek születnek a különböző emberi rasszok közötti házasság eredményeként is, mint például ezt az arabok esetében is látjuk, akik nagyobb részben khusita származásúak, és szellemi örökségként az átok terhét is magukon hordozzák. Isten tudta, hogy miért fontos az emberek esetében is az egyes embercsoportok közötti keveredés elkerülése, különösen, ha azok szellemi öröksége is más. Ma sokan talán mosolyognak az áldás és átok kifejezéseken, de ha elolvassák az 5 Mózes 28. fejezet, ahol részletesen le vannak írva az áldás és az átok feltételei és azok következményei, bizonyos vagyok benne, hogy senki sem akarja az átok terhét magára venni, hanem mindenki áldásban akar részesülni. Isten jót akar nekünk, ezért figyelmeztet bennünket, hogy milyen feltételek betartása mellett tudunk áldásban részesülni.

A Sátán a nagy összekeverő

Az Isten tervét mindenáron megakadályozni igyekvő Sátán állandóan azon mesterkedett a történelem során, hogy ellenségeskedéseket szítson a népek (nemzetek) között, hogy azokat az Istentől rendelt lakóhelyük, hazájuk elhagyására kényszerítse. A bukott emberiség története valójában az egyes népek (nemzetek) leigázásának és vándorlásának története. A világ fejedelme a Sátán le akar rombolni és felszámolni minden Isten által alkotott rendet: népeket, kultúrákat, nyelveket, hazákat, országhatárokat stb. Ha széttekintünk a világban, akkor számos jelét látjuk a Sátán sikeres munkájának, de hála az Úrnak, még mindig láthatók az isteni rend nyomai.

A Sátán Isten helyébe képzelve magát arra bátorítja az embereket, hogy mások fölé emelve magukat leuraljanak másokat, és sátáni módon - másokon uralkodva - birodalmakat hozzanak létre, aminek végső célja a teljes *globalitás* (az egész földre kiterjedő uralom), aminek az uralkodója a világ fejedelme a Sátán. Ehhez meg kell szüntetnie az egyes népek (nemzetek) identitását (önazonosságát), az egyes nemzetek országhatárait, a nemzeti nyelvek mellett/helyett szorgalmaznia kell valamilyen közös nyelv használatát. A Sátán módszeresen dolgozik, lépésről-lépésre változtatva meg a dolgokat. Észre kell azonban venni, hogy miben mesterkedik és azt is, hogy a bukott

emberi természet miatt egy ilyen globális hatalom felépítése lehetetlen. A világtörténelem során minden nagyhatalmi törekvés (Asszíria, Babilon, Róma, …. Szovjetunió) megbukott. A nemzeti öntudatról és identitásról, a nemzetek jogos létéről tanúskodnak ma is azok az események, amikor a keveredésből különböző konfrontációk adódnak.

Az emberek hangot adnak a *különbözőségüknek* még akkor is, ha csak különböző nemzetekről van szó és nem az emberek bőre színéről.

Idősebbek még emlékeznek rá, amikor a médiából értesültünk egy magyar fiatalasszonyról, aki egy Magyarországon tanuló khusita származású diákhoz ment feleségül. A végzett diák a diplomával együtt hazavitte a feleségét, ahol a fiatalasszony a meglepetések sorozatával találta magát szembe. Nem gondolt arra, hogy más nemzetekben, más országokban, más kontinensen, más szokások (kultúra) szerint élnek, mint az Magyarországon vagy Európában szokás. Első meglepetésben a fiatalasszonynak akkor volt része, amikor kiderült, hogy a férjének otthon több felesége is van, majd később, amikor a férje elcserélte őt kecskére. *Az ő szokásrendszerükben, kultúrkörnyezetükben ez természetes* volt. A nagykövetségnek sok munkájába került, mikorra a kétségbeesett, szerencsétlen asszonykát sikerült ebből a helyzetből kimenteni és hazahozni. A nemzetek keveredéséből adódóan sok hasonló meglepetésben lehet részük az embereknek, ha nem elég körültekintőek. Nem az egyes kultúrákkal, népszokásokkal van a baj, hanem azzal, hogy azok összeegyeztethetetlenek egymással.

Az ördög célja a népek összekeverésének (az integrációnak) az erőltetése, ami sok számos meglepetést tartogathat a gyanútlan embereknek.

A Sátán igyekszik mindenkit megvakítani és elhitetni az emberekkel, hogy

- a *keresztyén kulturális alapon élő nemzetek*
- *más, idegen kulturális alapon élő nemzetekkel összekeverhetők (megvalósítható a beilleszkedésük).*

Nem véletlenek a tüntetések, a zavargások és a terrorcselekmények az egész világon, amik az összekeverhetetlenségről tesznek bizonyságot. A Sátán a szemita (északi és nyugati) nemzeteket hamis szeretet és humanitáriusság kábultságával, vaksággal téveszti meg. Isten azonban teljesen másként gondolkozik és bölcsebb dolog Őrá hallgatni.

Isten nem rasszista! Nem szabad tehát, hogy rasszisták legyenek a benne hívők sem! Isten ismeri azonban a legjobban az embereket, mert azok az Ő teremtményei. Isten a bukott emberek, a mai nemzedékek számára sem akar rosszat! Sőt! Pontosan a bukott természetük ismerete miatt, az *egyes rasszok, az egyes nemzetek elkülönítésével – a keveredés megakadályozásával - akarja megvédeni őket a folyamatos egymás elleni konfliktusoktól és háborúskodásoktól*. Istennek semmi baja sincs az emberek bőre színével, szeme állásával stb. Ő mindenkit egyformán szeret, még bukott állapotukban is! *Az óvó, féltő szeretet vezeti Őt arra, hogy megvédje az egyes nemzeteket, rasszokat az egymással való keveredéstől, hogy az emberek ne tudjanak kárt tenni egymásban.*

Nem Istennel van a baj és nem is azokkal az emberekkel, nemzetekkel, akik egymás bőre színe miatt vagy más nemzeti szokásaik miatt konfliktusba kerülnek egymással. A baj azokkal az emberekkel van, akik Isten teremtési rendjét nem értik és nem akarják tudomásul venni, és olyat akarnak az emberiségre ráerőltetni, ami lehetetlen.

A nemzetek Isten tervében

A nemzet nem egy ódivatú, nacionalista kifejezés, mert láthatjuk, hogy Istennek a nemzetekkel is terve van. Egy-egy nemzetnek is van egy Istentől kapott elhívása, amit be kell töltenie és végül el is kell számolnia vele az Úr előtt az ítélet napján.

Az, hogy a mai nemzetek létrejöhettek családonként több mint három gyerek születésére volt szükség: be kellett tölteni Isten parancsát, hogy „szaporodjatok, sokasodjatok". Ennek azonban a fordítottja is igaz. Ha a családok nem töltik be Isten szaporodásra vonatkozó parancsát és az átlagos szaporulat a családonkénti három alá csökken, akkor egy nemzet a pusztulása felé halad és csak idő kérdése, hogy mikor szűnik meg teljesen. Ha belegondolunk abba, hogy sok északi és nyugati „kultúrnemzetben" a gyermekáldás 0-2 között van és vannak, akik meg sem házasodnak, akkor ez a népesség csökkenését fogja eredményezni. Könnyen beláthatjuk, hogy a gyerekáldással szemben saját jólétüket és kényelmüket kereső nemzetek a pusztulásuk, végső soron a kihalásuk felé haladnak.

A *nemzet* szó számtalanszor előfordul az igében. Isten gondoskodik róla, hogy a nemzetek ne vesszenek ki, még akkor sem, ha a világuralom elérése érdekében erőltetett *globalizáció* címszava alatt a gonosz minden erővel le akarja rombolni a házasságot, a családot és a nemzetet. Látjuk tehát, hogy a nemzetek léte Isten akaratában van, ezért a Sátán minden próbálkozása ellenére sem tudja eltörölni azokat. Nemzetek a korszak végén, Jézus visszajövetelekor is lesznek és Isten meg fogja ítélni őket aszerint, hogy kik hordozták magukon a „bárány" (csendes, alázatos és jámbor) természetét ill a „kecske" (öklelő, zabolátlan) természetét:

*„Mindjárt pedig **ama napok nyomorúságai után** .... **feltetszik az ember Fiának jele az égen**. És akkor sír a **föld minden nemzetsége**, és meglátják az embernek Fiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel."* (Máté 24:29-30)

*„Mikor pedig eljön **az embernek Fia** az ő dicsőségében, és ő vele mind a szent angyalok, akkor **beül majd az ő dicsőségének királyiszékébe**. És **elébe gyűjtetnek** mind a **népek** (nemzetek), és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől."* (Máté 25:31-32)

A Sátán a világ fejedelme, aki minden isteni rendet – házasságot, családot, nemzetet – le akar rombolni és létrehozni egy *globális* világot, amiben nincsenek nemzetek, országhatárok, vámok, nemzeti kultúra, nemzeti nyelv, hanem csak *a munkaerő, az áru és a pénz szabad áramlása.*

Egy nemzet identitását (azonosságát) meghatározó jellemzők:

- a család
- a kultúra,
- a nyelv,
- hagyományok, szokások.

Az utóbbi ötven évben fokozottan látni egy trendet az egész világon, ami a Sátán munkájának jeleit mutatja, hogy le akar rombolni minden Isteni rendet, sokszor humánus köntösbe öltöztetve, a hatékonyság és a jólét jegyében. Ez a folyamat végső soron a fenevad felemelkedéséhez és uralmához vezet. Erről olvashatunk a Jelenések könyvében a következők szerint:

*„Kicsoda hasonló e fenevadhoz? Kicsoda viaskodhat ő vele? És adaték neki nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája; és **adaték néki hatalom**, hogy cselekedjék negyvenkét hónapig. Megnyitja azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátorát, és azokat, akik a mennyben laknak. Az is adaték néki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze; és **adaték néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen.** Annak okáért imádják őt a földnek minden lakosai, akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe, amely a Bárányé, aki megöletett, e világ alapítása óta.”* (Jelenések 13.4-8)

A globalitás jogát Isten magának tartja fenn és nem engedi azt át senki másnak, egyedül a fiának, Jézus Krisztusnak, aki mennyen és földön Úr.

„A fenevad pedig, amely volt és nincs, az maga a nyolcadik, és a hét közül való; és a veszedelemre megy. A tíz szarv pedig, amelyet láttál, tíz király, olyanok, akik még birodalmat nem kaptak; de hatalmat kapnak, mint királyok egy óráig a fenevaddal. Ezeknek egy a szándékuk; erejűket és hatalmukat is a fenevadnak adják. Ezek a Bárány ellen viaskodnak, és a Bárány legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya; és akik ő vele vannak az elhívottak, a választottak és a hűségesek.” (Jelenések 17.11-14)

Akik a globalitáshoz való jogot, az egész földre kiterjedő uralom birtoklásának jogát magukhoz akarják ragadni, azok tehát Isten ellen lázadnak, Jézus Krisztus helyébe lépnek, amit *az antikrisztus szelleme* munkál, félrevezetve és becsapva a jóhiszemű népeket és embereket az egész világban.

Nem véletlenül mondja az ige:

*„És **sok hamis próféta támad**, akik sokakat elhitetnek. És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a **szeretet** sokakban meghidegül.”* (Máté 24:11-12)

Ez a szeretet pedig, amiről itt szó van nem egy rosszul értelmezett ál-humánus, mindent megengedő, és minden Isten által felállított korlátot figyelmen kívül hagyó emberi szeretet, hanem egy olyan isteni szeretet, amit azok gyakorolnak, akik betöltik az Ő parancsolatait.

Isten akarata szerint való tehát a *családok* és a *nemzetek* léte és virágzása, amit minden lehetséges módon erősíteni kell és meg kell óvni minden olyan behatástól, ami azokat rombolni akarja.

A Biblia szerint a *család* felelősségét a család feje a férj hordozza, ami Istentől kapott elhívása, amivel a férjek, ill. az apák el fognak számolni Isten előtt az ítéletkor.

A *nemzetek* felelősségét a kormányok hordozzák, akiknek felelőssége a családok támogatása, hogy egy nemzet fennmaradjon, és Isten dicsőségére virágozzon. Ennek érdekében a nemzeteknek a saját védelmük és virágzásuk érdekében a következőkre kell ügyelniük:

- Védenie kell a nemzet létét minden lehetséges eszközzel és minden szinten,
- támogatni kell a családokat, a nagyobb népszaporulatot, hogy ki ne haljon a nemzet.
- Meg kell védeni a nemzeti (anya) nyelvet minden káros idegen behatástól. Ha egy nemzet elveszti a nyelvét, akkor egyik legfontosabb tulajdonságát veszíti el.
- Meg kell védeni az Istentől kapott örökséget, a hazát, ha kell fegyverrel is, minden idegen hódító betolakodóval szemben. Ahová *születtünk*, ott kell *élnünk* és *halnunk* is, hacsak Isten valami szuverén módon be nem avatkozik az életünkbe. Aki saját kényelme és jóléte érdekében hűtlenül elhagyja Istentől kapott örökségét (hazáját), az *hontalanná* válik.
- Meg kell védeni a nemzetre jellemző - atyáktól örökölt - hagyományokat, szolgáltatásokat és árukat, ha kell jogi eszközökkel is. (Jézusnak nem volt baja sem a katonákkal, sem a vámszedőkkel, csak azt várta tőlük, hogy tisztességes módon végezzék a munkájukat).
- Minden nemzetnek Istentől kapott joga van a létezéséhez és megválasztania azokat az eszközöket, törvényeket, amivel saját magát meg tudja védeni.

Ha egy nemzet így védelmezi magát, akkor Isten akaratában jár és semmi sem állhat ellent neki, mert Isten az, aki minden hatalmával mögötte áll.

A globalitás, ahogyan azt Isten gondolja

Jézus keresztáldozatának hatására a Sátán levettetett a mennyből és szabadon tevékenykedik a földön. Egyre inkább dühöng, mert érzi, hogy kevés ideje van. A Sátán - Istentől ellesett minta alapján - gonosz módon akarja megvalósítani a bukott ádámi természetű emberekkel azt, ami csak Istennek - az Ő újjászülő munkája eredményeként - lehetséges.

Jézus Krisztus *vérében* megmosott emberekkel, az Ő újjászülő és új természetben részesítő munkája eredményeként egyedül Isten képes lerombolni azokat a korlátokat (kultúra, országhatár stb), amiket Isten Maga emelt a bukott emberiség nemzetei és embercsoportjai (rasszok) közé, az ő megvédésük érdekében. Egyedül Jézus az, aki képes megtörni, semmissé tenni a khusiták és minden más generáció átkát is, és új – isteni - természetben részesíteni embereket. Krisztusban nincsenek rasszok,

nemzetségek, mert Ő valóban képes eggyé tenni nemzetségeket és elmosni minden határt, bőr színétől függetlenül és új szokásokat (kultúrát) adva Isten népének.

Még az eltérő nyelvek problémáját is képes megoldani, mert ahogyan összezavarta a népek nyelvét Babilonnál, úgy meg is tudja szüntetni ezt a zavart. Erről már Pünkösdkor is bizonyságot tett, amikor az egyszerű galileai halászok Isten által olyan nyelveken szóltak, hogy a világ minden részéből összesereglett és különböző nyelveket beszélő nemzetek mindegyik a maga nyelvén hallotta az evangélium üzenetét (Ap.csel 2.4-18).

Aki megismeri ezt az igazságot, az megtapasztalja azt a s*zabadságot,* amiben egyedül Isten tud részesíteni bennünket úgy, hogy az Őt dicsőítse meg és ne embereket. Ne gondolja senki azt, hogy mindez Isten nélkül, emberi erővel, akár sátáni erővel támogatva is lehetséges. Lehet bármilyen emberi törvényeket alkotni ezek ellen, de azok mind csak azt fogják bizonyítani, hogy senki sem léphet Isten helyébe.

Dicsőség neki ezért. Ámen.

Európa nemzetei a Biblia tükrében

(Sém fiainak és Izrael 12 törzsének leszármazottai)

Ez az írás az előző írások által alkotott sorozat befejező része. Részben kiegészíti és összekapcsolja azokat, ugyanakkor a gondolatmenet folytatásával és új következtetések levonásával rámutat a ma élő *semita* népcsoport történelmi szerepére és jövőbeni sorsára.

A „Nemzetek eredete, szerepe és jövője" című írás bemutatja, hogy Noé fiainak leszármazottai hol élnek ma a földön és mely népcsoportokkal azonosíthatók. Ebből nyilvánvalóvá vált, hogy Sém leszármazottai a *semiták*, alapvetően Európában és - onnan tovább vándorolva - Észak-Amerikában, valamint Ausztráliában élnek.

Az egyik kérdés most az, hogyan jöhetett létre ez az állapot. Nézzük most meg, hogy Sém fiainak - Elámnak, Assurnak és Arpaksadnak (káldok) - a leszármazottai

- hogyan kerültek Európába,
- ott mely területeket foglalják el,
- és mely mai népcsoportokkal azonosíthatók.

Külön szeretnék foglalkozni Ábrahám leszármazottaival, különösen Izrael elhurcolt tíz törzsének sorsával, mai helyével és szerepével.

A világi kutatások alapvetően ókori források tanulmányozásával, régészeti és nyelvészeti kutatások alapján vizsgálják az egyes nemzetek származását. A különböző kutatók következtetései sokszor egymásnak ellentmondók, amit sokszor a politikai és hatalmi érdekek is befolyásolnak: elhallgatnak, ill. elferdítenek dolgokat. Probléma még

az is, hogy a világi kutatások a Bibliából nyerhető ismereteket legfeljebb csak az ókori források egyikeként veszik figyelembe. Ezért a Noé fiaitól származtatható első (sumér, akkád) társadalmak és az európai népek nagy népvándorlásainak forrásaként tekintett Kaukázus és a Kaszpi-tengertől északra elterülő őshazák közötti összefüggést nem tárják fel. Európa és Ázsia határát tekintik az európai népek őshazájának, ahogyan a magyarok őshazáját is (Magna Hungaria) erre a helyre teszik. Egyre inkább nyilvánvalóvá válik azonban az is, hogy ez a terület (a Kaukázustól északra és az Uraltól nyugatra) több évszázadon keresztül csak egy fontos állomáshely volt, az onnan nyugati irányba elinduló *indoeurópai* népek vándorlásának.

A kérdés az, hogy Sém leszármazottai (a „fehérbőrű" emberek) miért indultak el észak felé és mely népcsoportok voltak azok, amelyek elindultak először észak, majd később nyugat felé. A fő nemzeti sajátosságok, a nyelv és a bibliai próféciák alapján igyekszem beazonosítani, hogy az Európában ma élő népek a Bibliában szereplő mely népek leszármazottai, ami nagy segítséget jelent a mai korra és a jövőre vonatkozó bibliai próféciák megértésében.

A Bibliából tudjuk, hogy Sém, majd később Ábrahám és Izmael leszármazottai is ígéretet kaptak Istentől, hogy nagy néppé lesznek. Nem nehéz elképzelni, hogy a természetes szaporodás következtében a Tigris és Eufrátesz völgye, ami az emberiség bölcsője volt az ott élő törzsek számára - a szaporodás következtében - egy idő után szűknek bizonyult, ezért az egyes népcsoportok elkezdtek vándorolni, hogy Isten parancsa szerint „betöltsék az egész földet". Így kerültek a „fehérbőrű" szemita népek új életteret keresve maguknak először Európába, majd onnan tovább távoli kontinensekre (Észak-Amerikába és Ausztráliába). Jáfet fiai pedig kelet felé - a napkeleti hegyeken túlra - Délkelet Ázsiába vándoroltak. Ezt a folyamatot erősítették az első szemita birodalmak (az asszír birodalom, a babiloni káld birodalom), az Izmael népes leszármazottainak (arabok) és Ábrahámnak a második feleségétől, Kethurától származó nemzetek szaporodásának kényszerítő hatása is, akik szintén helyet igényeltek maguknak (Ma ezek a népek foglalják el egész Kis-Ázsiát és Észak-Afrikát).

A bibliai népek szaporodása, sokasodása

Ma a jólétben élő kultúrnemzetek szaporulata 1-2 között van (több ember hal meg, mint születik), ami a nemzetek fogyását eredményezi, amit a nagy szaporulatú „bevándorlók" tömegének befogadásával igyekeznek pótolni. A bibliai időkben azonban lényegesen nagyobb volt a szaporulat, ami az egyes nemzetek létszámának dinamikus növekedéséhez, és ebből adódóan a népvándorlások beindulásához vezetett. Ahhoz, hogy képet alkothassunk erről a dinamikus folyamatról, vizsgáljuk meg egy nép szaporodását a bibliai időkben.

Bizonyosan tudjuk az igéből, hogy Jákób családja a nagy éhínség elől menekülve 70 emberrel (1 Mózes 46.27) ment Egyiptomba és 400 év múlva (1 Mózes 15.13) egy 12

törzsből álló 600 000 férfit (2 Mózes 12.37) számláló nemzetként jött ki Egyiptomból. Ez azt jelenti, hogy **Jákób 12 gyerekes családjából 400 év alatt** (asszonyokkal és gyerekkel együtt) **becsülhetően egy kb. 3-4 milliós népességű nemzet jött létre,** aminek sokaságától már kezdtek tartani az egyiptomiak (2 Mózes 1.7;9).

Ha figyelembe vesszük, hogy Noétól Ábrahámig, Ábrahámtól a babiloni fogságig, a babiloni fogságtól Krisztusig hány nemzedék (generáció), ill. mennyi idő telt el, akkor könnyű belátni, hogy a Noé fiainak leszármazottaiból létrejött nemzetek - Elám, Assur (Asszíria), Arpaksad (káld-Babilon) és Aram ill. Izrael és Júda nemzetsége a fogságra vitelekor - milyen lakosságot számláló nemzetek lehettek.

Vizsgáljuk most meg ezt a kérdést kicsit részletesebben.

Noétól Ábrahámig összesen **10** nemzetség volt az 1 Mózes 11.10-26 szerint:

Sém – Arpaksad – Sélah – Héber – Péleg – Réu – Sérug – Nákhor – Tháré – Ábrahám

Ábrahámtól Krisztusig a Máté 1.17 szerint pedig összesen 3x14, azaz 42 nemzedék volt.

*„Az összes nemzetség tehát **Ábrahámtól Dávidig** tizennégy nemzetség, és **Dávidtól a babiloni fogságra vitelig** tizennégy nemzetség, és **a babiloni fogságra viteltől Krisztusig tizennégy nemzetség**."*

Ha az Ábrahám és Dávid ideje közötti 14 generáció időszakából levonjuk Izsák, Jákób ill. a bírák (Sámuel), Saul király időszakát, akkor **a 400 éves időszak Egyiptomban kb. 10 generációnak felel meg.** Ez azt is jelenti, hogy egy generációra átlag 40 év jut, amit Izrael 40 évig tartó pusztai vándorlása is alátámaszt, ahol ki kellett halnia egy nemzedéknek (generációnak) ahhoz, hogy bemehessenek az ígéret földjére.

Ez arra is utal, hogy amikor Ábrahám a feleségével és Lóttal kijött Káldeából, akkor a későbbiekben fontos szerepet játszó Asszíria és Babilónia (Káldea) már milliós létszámú nemzetek lehettek. Ez azt is jelenti egyben, hogy az Ábrahám leszármazottaihoz képest „10 generáció előnnyel" rendelkező Asszíria, ill. Babilon Izrael, ill. Júda fogságra vitelekor minden nehézség nélkül be tudott fogadni egy nála lényegesen kisebb létszámú nemzetet. Ez meg is történt, amikor Asszíria először megtámadta Izraelt (az északi királyságot) és az ott élő 10 törzs lakosainak nagy részét elhurcolta magával (2 Kir.17.23). Ez volt a történelemben az első nagy *deportálás*. (Az ókori írások 600 000 ember elhurcolásáról számolnak be) Az asszír király a korábban Izrael lakhelyéül szolgáló kiüresedett Samáriába az elhurcolt izraeliták helyébe asszírokat telepített be (2 Kir. 17.24). Ez Isten ítélete volt Izraelen a bálványimádásba való süllyedése miatt, amit Isten Asszíria, mint „Isten haragjának botja" (Ézs. 10.5-6) által hajtott végre. Júda és Benjámin (a déli királyság) sorsa nem sokkal később szintén megpecsételődött. Királyokat és fejedelmeket, valamint az akkori zsidó „értelmiségi réteget" és „szakember állományt" hurcolta el magával Nabukodonozor, Babilónia királya (2 Kir. 24.8-14) és telepítette le őket különböző tartományokban.

A babiloni birodalom bukása után a győztes Perzsa birodalom első királya, Cyrus a 70 éves babiloni fogság után a később elhurcolt Júda nemzetségének szabadságot hirdetett,

de **Júda törzsének csak egy *maradéka* tért vissza** Zorobábel, Nehémiás és Ezsdrás vezetésével, hogy újjáépítsék Jeruzsálemet (Ezsdrás 2.2). Izrael és Júda törzseinek nagy része már olyan mértékben kötődtek új hazájukhoz, ahol földeket kaptak és új egzisztenciát építettek ki maguknak, hogy már nem volt realitása a visszatérésüknek, és különben sem lett volna erre hely a Samáriába betelepített asszírok miatt. A később elhurcolt Júda törzséből még 70 év múlva is voltak, akik emlékeztek a templom kinézetére. Izrael 10 törzsének teljes elhurcolt generációja azonban ezen időszak alatt teljesen kihalt és az elhurcoltak leszármazottai ott maradtak *új hazájukban,* Babilonban. Világosan kell azt is látnunk, hogy Izrael törzsei az elhurcolásukat követően is tovább szaporodtak és Isten kiválasztott népeként nem tűntek el a történelem színpadáról. A Bibliában találunk néhány utalást Izrael „*elszéledt juhaival"* kapcsolatban, de mivel az újszövetségi írások is befejeződtek a Krisztus utáni első században, ezért a Bibliából nem kaphatunk további leírásokat Izrael törzseinek további sorsáról. A próféciákból azonban betekintést nyerhetünk a későbbi történetükbe. A korábban bemutatott dinamikus szaporodási folyamatot tekintve tisztán kell látnunk, hogy Izrael törzsei „szétszéledtek" a föld minden nemzete között és nagy népekké váltak, hogy hordozzák Isten áldását a népek között.

Sém nemzetségeinek identitása (azonossága), szerepe és sorsa

Már utaltunk rá, hogy Sém fiainak (Elám, Assur, Arpaksad, Arám) leszármazottai a Krisztus előtti 2-3 évezred alatt nagy népekké váltak, amelyeknek az Ábrahám második feleségétől (Keturától) és a szolgálótól (Hágár) származó ugyancsak nagy létszámú (izmaelita - arab) népek terjeszkedése miatt az asszír és a babiloni (káld) birodalom számára - a bukásukat követően - nem maradt élettér. Jobbnak látták ezért elindulni észak, majd nyugat felé. A Krisztus utáni I-IV. század az Európát elárasztó *szemita népek vándorlásának kora*, akik elindultak, hogy új hazát keressenek maguknak.

Ha fel akarjuk tárni az Európában ma élő nemzetek bibliai népekkel való azonosságát, akkor az egyes nemzetek identitásának meghatározásához a következő tényezőket kell figyelembe venni:

- az ősapáktól nyert *szellemi örökség*: prófécia, áldás vagy átok,

- az *elsőszülöttség joga*, ami az elsőként született fiúgyermeket illette meg, ami kiváltságokat jelentett számára (az elsőszülöttségi jogot el is lehetett veszíteni és átszállhatott egy másik testvérre, ha az elsőszülött fiú a viselkedése miatt nem volt méltó rá. Ilyenkor az apának joga volt azt másik fiúgyermekre átruházni a vele járó előnyökkel együtt),

- a *közös nyelv* meghatározó szerepe egy nemzet, népcsoport azonossága szempontjából, amit más „befogadó nemzettel" való tartósabb együttélés során el is veszíthetett,

- a nemzetek fölé - Isten által - rendelt „*szellemi fejedelemségek*”:

    - látjuk a fogságra elhurcolt Dániel imájánál is, amikor *Perzsia fejedelme* harcol *Izrael fejedelme* ellen (Dániel 10.12-13),
    - látjuk ebből azt is, hogy egy nemzet fölé rendelt szellemi fejedelem nem egy adott földrajzi terület felett uralkodó „területi szellem”, hanem uralmát egy nemzet felett fejti ki: egy nép vándorlásakor a föléjük rendelt „szellemi fejedelem” is velük együtt „vándorol”, folyamatosan megtartva az uralmat felettük,
    - az egyes „szellemi fejedelemségek és hatalmasságok” *tulajdonságai* meghatározzák az általuk uralt nemzetek tulajdonságait. Ezek a fejedelemségek harcban állnak egymással. Izrael fejedelme Mihály, aki Dániel idejében harcban állt Perzsia és Görögország fejedelmével:

      „És monda: Tudod-e, miért jöttem hozzád? És most visszatérek, hogy küzdjek a perzsa fejedelem ellen; és ha én kimegyek, ímé Görögország fejedelme jő elő! De megjelentem néked, ami fel van jegyezve az igazság írásában; és senki sincsen, aki én velem tartana ezek ellenében, hanem csak Mihály a ti fejedelmetek.” (Dán 10:20-21)

Nézzük meg ezek után milyen szellemi örökségekkel rendelkeznek és milyen tulajdonságokkal jellemezhetők az egyes bibliai nemzetek, népcsoportok:

Elám nemzetsége

Elám nemzetsége nem játszik meghatározó szerepet az emberiség történetében annak ellenére, hogy a Noé által megáldott Sém ágáról származik, tehát *szemita* nép. Elám elsőszülött fia volt Sémnek, a kiváltságokkal járó elsőszülöttségi jog örököse. Ezt a jogot azonban a viselkedése miatt Elám elveszít(h)ette, mert a második fiú Assur (és a harmadik fiú Arpaksád) leszármazottai sokkal inkább meghatározó szerepet játszottak a történelem során (és valószínűleg játszanak ma is).

Elám leszármazottainak lakóhelye kezdetben a Tigris és az Eufrátesz völgyében elhelyezkedő Babiloni Birodalom területén volt a birodalom egyik – róla elnevezett - tartományában:

„Belsazár (babiloni) király uralkodásának harmadik esztendejében látomás jelenék meg nékem, Dánielnek, annak utána, amely először jelent meg nékem. És láték látomásban; és mikor láték, ***Susán várában*** *voltam, amely* ***Elám tartományában van;”*** **(**Dán 8:1-2)

Az igéből úgy tűnik, hogy Elám nemzetségének lakhelye a babiloni fogság és Jézus idejében is azonos helyen, Mezopotámiában volt.

„Mimódon halljuk hát őket, kiki közülünk a saját nyelvén, amelyben születtünk? Párthusok és médek és ***elámiták, és kik lakozunk Mesopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontusban és Ázsiában,”*** **(**Ap.csel 2:8-9)

Az elámitákról így prófétál Jeremiás:

„Ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én ***eltöröm az Elám kézívét****,* ***erejének zsengéjét.*** *És* ***négy szelet hozok Elám ellen, az égnek négy határáról****, és* ***elszórom őket mindenik szél felé,*** *és nem lesz nemzet, akihez nem futnak az Elám szökevényei. És* ***megrettentem Elámot az ő ellenségei előtt*** *és az ő lelküknek keresői előtt, és* ***veszedelmet hozok rájuk, az én felgerjedt haragomat, azt mondja az Úr, és utánuk bocsátom a fegyvert mindaddig, míg meg nem emésztem őket.*** *És az én* ***székemet Elámba helyezem, és kivesztem onnét a királyt és a fejedelmeket,*** *azt mondja az Úr:* ***De végezetre visszahozom Elámot a fogságból, azt mondja az Úr”*** **(**Jer 49:35-39)

A próféciából úgy tűnik, hogy nem egy elsőszülötthöz méltó áldásos sors várt az elámitákra, de a könyörülő Isten a végső tervében róluk sem felejtkezik el.

Assur nemzetsége (Asszíria)

- Assur az áldott Sém második fia,
- Assur jelentése: erős, sikeres, áldott, szerencsés,
- Asszíria Babilóniától északra terült el, fővárosa Assur volt
- fontos szerepet játszott a történelemben több ezer éven keresztül,
- Asszíria Isten „haragjának botja” más népek megfenyítésére (Isten felemeli, majd leteszi – utána megbünteti őt is). Tehát folyamatos szerepe van Isten tervében a történelem folyamán.
- Asszíria az első nagy, szervezett birodalom a történelemben,
- jellemzői:

    - nagy szervezettség,
    - erős, a kor legkorszerűbb eszközeivel felszerelt katonaság,
    - milicista nép (kész a folyamatos háborúzásra – jelképe egy harcos)
    - sok építés (városok, csatornázás, úthálózat stb.,)
    - végrehajtja a történelem első nagy deportációját (kb. 600 000 embert - Izrael tíz törzsét – beépít, „integrál” a társadalmába, ahol sokan egzisztenciális boldogulást találnak),
    - hajlamos mások leigázására, uralkodni rajtuk,
    - Elám előjogának elvesztése miatt állandóan bizonyítani akarja, hogy méltó az elsőségre: ő a legjobb (jobb, mint más)

Káldok (Arpaksád leszármazottainak) nemzetsége

- a papság fontos (szellemi és hatalmi irányító) szerepet tölt be,
- vallására a bálványimádás jellemző,

- a birodalom építésében nagy szerepe van a Marduk-papságnak, akin keresztül uralmát gyakorolni igyekszik,
- a hosszú asszír uralom után a babiloni (káld) birodalom nem túl hosszú életű (fénykora Nabukodonozor uralkodásának idejére esik, de fia Belsazár már megítéltetett Isten előtt és a méd-perzsa egyesített erők véget vetnek uralmának.)

Lúd nemzetsége

A teljesség kedvéért említsük meg Lúdot, Sém negyedik fiát, akinek leszármazottai kisebb részben Észak-Afrikában, a nagyobb részük pedig a mai Albánia területén él.

Arám nemzetsége

Az elmúlt évszázadok során Szíriát – a név hasonlósága miatt - sokan tévesen Asszíriával azonosították. Szíria nagyon sokszor szerepel a Bibliában, mint Izraellel szomszédos ország, aminek királyával és hadseregével sokszor meggyűlik Izrael baja. Az ige Szíriát egyértelműen az arám emberekkel azonosítja.

- Arám az áldott Sém ötödik fia, a leszármazottai az arámok,
- Arám jelentése: „magas”,
- Arám nem játszott fontos szerepet a történelem folyamán, viszont Izrael életéhez sok szállal kötődött,
- Az arám nyelv *közvetítő nyelv* volt az ókorban (Jézus idejében is!)

Izrael nemzetsége

Izrael Jákób fiainak 12 (szűkebb értelemben 10 – északi királyság) nemzetségét foglalja magába. Izrael Isten „szemefénye” (kiválasztott népe), akit azonban Isten cseppet sem kímélt a történelem során, sőt időnként nagyon szigorúan megfenyítette, fogságra vitte, sokakat elpusztított közülük, amihez legtöbbször más népeket használt eszközként.

Júda és Lévi törzsének kis része visszatért a babiloni fogságból, hogy újjáépítse Jeruzsálemet, de nagy részük – úgy tűnik – hosszú időre „eltűnt” a történelem színpadáról. Ha azonban figyelmesebben vizsgálódunk, akkor nyomon követhető a történetük.

Pünkösdkor a következőket mondja a Jeruzsálemben egybegyűlt sokaság:

„Mimódon halljuk hát őket, ***kiki közülünk a saját nyelvén****, amelyben születtünk?*
Párthusok és médek és elámiták, és kik lakozunk Mesopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontusban és Ázsiában,” (Apcs 2:8-9)

Úgy tűnik, hogy az I. században az apostolok eléggé tisztában voltak vele, hogy hol vannak Izrael *elszéledt törzsei*, akiket más népek jövevényként befogadtak és közöttük éltek, a különböző tartományokban.

*„Péter, Jézus Krisztusnak apostola, a **Pontusban**, **Galátziában**, **Kappadóciában**, **Ázsiában** és **Bithiniában elszéledt jövevényeknek**,”* (1 Pét 1:1)

Az első apostolok korában ezeknek a népeknek a lakhelye a következőképpen azonosítható:

Mesopotámia: Asszíria, ill. Babilon területe, a Tigris és Eufrátesz völgye

Pontus: a Fekete-tengertől délre eső terület

Galátzia: Kis-Ázsia részben gallok által lakott területe. Jelentése: „gallok földje”.

Kappadócia: Kis-Ázsia belsejében elterülő terület

Bithinia: a Fekete-tenger déli partvidéke

Párthia: Mezopotámiától keletre eső terület

A *párthusok* az ige által is eléggé elrejtett és a történelem által is méltatlan módon kezelt nép. Az ókori történetírásból azonban tudjuk, hogy a párthusok a Krisztus előtti 3. században létrehozták a tekintélyes Párthus Birodalmat, ami a Kaspi-tengertől délre, kelet felé egészen az Indusig terjedt. A rómaiaknak sohasem sikerült leigáznia őket, a birodalmuk Krisztus után 226-ig állt fenn.

Tekintettel arra, hogy a felsorolásban elsőként említik a párthusokat, ez azt is jelenti, hogy a 10 elszéledt törzs nagyobb része ezen a területen élt, sőt egyes források szerint Párthia az ő birodalmuk volt. Ebből az is látszik, hogy Izrael elszéledt 10 törzse (nemzetsége) a 3. századig alapvetően Kis-Ázsiában és Ázsiában lakott.

Ez az időpont kb. egybeesik a nagy népvándorlások kezdetével, amikor népek (nemzetek) sokasága indult el észak, majd nyugat felé és kb. 200 év alatt elfoglalták egész Európát.

Nézzük most meg, hogy Isten milyen jövőt szánt Jákób fiainak, ill. a tőlük származó nemzeteknek. Jákób prófétált a fiainak, amiből sok minden nyilvánvalóvá válik számunkra: minden fiára (ill. a belőlük származó nemzetre) mondott valami nagyon jellemző dolgot.

„És szólítá Jákób az ő fiait, és monda: Gyűljetek egybe, **hadd jelentsem meg néktek, *ami rátok következik a messze jövőben*.** Gyűljetek össze s hallgassatok Jákóbnak fiai! hallgassatok Izráelre, a ti atyátokra.

- **Rúben**, te ***elsőszülöttem***, erőm, tehetségem zsengéje, első a méltóságban, első a hatalomban. ***Állhatatlan*, mint a víz, *nem leszel első*, mivel atyád ágyába léptél fel: akkor *megfertőztetted*!** Nyoszolyámba lépett ő.

- **Simeon és Lévi atyafiak, *erőszak eszközei az ő fegyverük*.** Tanácsukban ne légyen részes lelkem, gyűlésükkel ne egyesüljön dicsőségem, mert haragjukban férfit öltek, s kedvük telve inát szegték az ökörnek. **Átkozott haragjuk, mert**

erőszakos, és dühök, mivel kegyetlen; ***eloszlatom őket Jákóbban, és elszélesztem Izráelben.***

- **Júda**! **Téged** ***magasztalnak atyádfiai, kezed ellenségeidnek nyakán lesz*** **s** ***meghajolnak előtted atyáidnak fiai. Oroszlánkölyök Júda*****;** zsákmányt ejtvén, felmentél, fiam! Lehevert, lenyugodott, mint a hím oroszlán, és mint nőstény oroszlán; ki veri őt fel? **Nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca** térdei közül; míg eljön Siló**, és a népek néki engednek. ….**

- **Zebulon a tenger partjáig lakozik**, azaz a **hajók** kikötőjéig s határának széle Cídonig ér.

- **Izsakhár erős csontú szamár, a karámok közt heverész.** S látja, hogy jó a nyugalom és hogy a föld mily kies: **teher alá hajtja hátát, s robotoló szolgává lesz.**

- **Dán** ítéli az ő népét, mint Izráel akármelyik nemzetsége. **Dán** ***kígyó lesz az úton,*** szarvaskígyó az ösvényen, **mely a ló körmébe harap, hogy lovagja hanyatt esik.** Szabadításodra várok Uram! Gád! had háborgatja; majd ő hág annak sarkába.

- **Ásernek kenyere kövér, királyi csemegét szolgáltat.**

- **Nafthali,** ***gyorslábú szarvas, az ő beszéde kedves***.

- **Termékeny fa József**, ***termő ág a forrás mellett, ágazata meghaladja a kőfalat.*** Keserítik, lövöldözik és üldözik a nyilazók: De mereven marad kézíve, feszülten keze karjai, Jákób Hatalmasának kezétől, onnan, Izráel pásztorától, kősziklájától. Atyád Istenétől, aki segéljen; **a mindenhatótól, aki megáldjon, az ég áldásaival, onnan felülről, a mélység áldásaival, mely alant terül, az emlők és anyaméh áldásaival.** Atyád áldásai meghaladják az ős hegyek áldásait, az örök halmok kiességeit**.** ***Szálljanak József fejére, a testvérek közül kiválasztatottnak koponyájára.***

- **Benjámin** ***ragadozó farkas*****: reggel ragadományt eszik, este pedig zsákmányt oszt.**

Mind **ezek Izráel nemzetségei, tizenketten**, és **ez az, amit mondott nékik az ő atyjuk,** mikor őket megáldotta; ***mindeniket tulajdon áldásával*** **áldotta meg**.”
(1Móz 49:1-28.)

Józseffel kapcsolatban (Efraim és Manassé nemzetsége) mást is megtudunk az igéből:

„Józsefről pedig monda: ***Áldott az Úrtól az ő földe az égnek kincseivel, a harmattal és az alant elterülő mélységes vizekkel; A nap érlelte drága terméssel, és a hold sarjasztotta drágaságokkal; És az ős hegyek javaival, és az örök halmok***

drágaságaival; A földnek drágaságaival és bőségével. *A csipkebokorban lakozónak jó kedve szálljon Józsefnek fejére, az ő* ***atyjafiai közül kiválasztottnak*** *koponyájára! Tehenének első fajzása dicsőségére van; szarvai bivalyszarvak; népeket öklel azokkal mindenfelé a földnek széléig. És ezek* ***Efraim tízezrei*** *és* ***Manassé ezrei"***
(5 Móz 33:13-17).

Ismerjük továbbá azt a történetet is, amikor József fiatal korában álmot látott, amiben Isten kijelenti számára, hogy a testvérei „*meg fognak hajolni előtte"*:

„És álmot álmodik József és elbeszéli az ő bátyjainak; és azok annál inkább gyűlölik őt. Mert monda nékik: Hallgassátok meg, kérlek, ezt az álmot, melyet álmodtam. Ímé kévéket kötünk a mezőben, és ímé az én kévém felkel és feláll; ***a ti kévéitek*** *pedig körülállnak, és* ***az én kévém előtt meghajolnak"****.* (1 Móz 37:5-7).

Foglaljuk, most össze röviden az Izrael nemzetségeire mondott próféciák lényegét, amik *„bekövetkeznek rájuk a* ***messzi jövőben****":*

- **Ruben** a *paráznasága miatt elvesztette elsőszülöttségi jogát* és az azzal járó áldásokat,
- a többi fiú szellemi öröksége pontosan meghatározott: Jákób „minden nemzetséget a tulajdon áldásával áldott meg",
- ki kell azonban emelni **Józsefet** az ő fiaival (Efraim és Manassé), akikre átszálltak az elsőszülöttségi joggal járó áldások: egy *túláradó bőség minden téren*. Közülük **Efraim** lesz a gazdagabb („tízezrei"), de **Manassé** is nagy gazdagsággal fog rendelkezni („ezrei").
- **Júda** leszármazottai a *zsidók*, akiket Jeruzsálem lerombolása után Isten szétszórt a világban a népek között és „fej" (vezető) szerepet szánt nekik: *„nem múlik el Júdától a* ***fejedelmi bot****, sem a* ***vezéri pálca****"*

A szemita népek vándorlása és az új hazájukban való letelepedése

A „Nemzetek eredete, szerepe és jövője" című írásban a nyelv és a bőrszín alapján beazonosítottuk, hogy Európában és onnan továbbterjedve Észak-Amerikában és Ausztráliában a Sémtől származó „fehér bőrű" szemita népek laknak, akik az 'indoeurópai' (régebbi nevén indogermán) nyelvcsaládba tartozó nyelveket beszélik.

Az *első nagy népvándorlás* a Krisztus utáni I-IV századra esik, amikor a különböző néven nevezett (gallok, burgundok, vandálok, gótok stb.) „fehér bőrű" *szemita* népek elindultak Kis-Ázsiából és rövid időre a Kaukázustól északra eső területen telepedtek meg, majd elindultak nyugat, észak és dél felé betöltve egész Európát. Óriási tömegük, erejük és harcias szellemük miatt - behatolva a Római Birodalom területére is - nagymértékben hozzájárultak a Nyugat-Római Birodalom Krisztus után 476-ban bekövetkezett bukásához.

A *második* nagy *népvándorlás* az 1500-as években indult el „Amerika felfedezését" követően és 200 év alatt az Európából kivándorlók elárasztották az amerikai és ausztráliai kontinenst is. Ez nem csoda, ha a korábban említett *szaporodás és sokasodás mértékére* gondolunk. Így napjainkra (3-5 ezer év alatt) Sém leszármazottaiból számos nemzet vagy nemzetközösség jött létre külön-külön tíz, vagy százmilliós népességgel, amely nemzetek ma is lakják ezeket a kontinenseket. Sém leszármazottait, mint azt korábban is említettük

- az elámitákat,
- az asszírokat,
- a káldeusokat és
- Izrael 12 nemzetségét

tehát a ma élő nemzetekkel összevetve kell beazonosítanunk, amit

- az egyes nemzetekre jellemző tulajdonságok,
- szellemi örökségük,
- és a beszélt nyelv alapján tudunk megtenni.

Az újszövetségi könyvek írása az első század végén befejeződött, ezért, ha érteni akarjuk a korunk nemzedékeire vonatkozó bibliai próféciákat, akkor tudnunk kell, hogy a Biblia által az ősapák nevével azonosított nemezetek mely mai népeknek felelnek meg.

Az egyes nemzetek határai különböző időszakokban, többnyire a pillanatnyi hatalmi és erőviszonyok függvényében változhatnak. Európa térképét az elmúlt 2000 év alatt sokszor átrajzolták. Ha csak az utóbbi 50-100 év változásaira gondolunk, akkor is szembetűnő a sok változás: a Trianon előtti Magyarország feldarabolása, a Szovjetunió és Jugoszlávia feldarabolása, Csehszlovákia szétválasztása, valamint Németország szétválasztása Nyugat - és Kelet-Németországra, majd későbbi egyesítése stb.

A nyelv fontos nemzeti sajátosság, ezért vizsgáljuk most meg a nyelv szempontjából, hogy milyen főbb nyelvterületek különböztethetők meg Európában.

A számítógépes Wikipédia lexikon szerint a szemita - *fehér* - emberekre az *indoeurópai* nyelvcsalád a jellemző, melynek különböző nyelveit anyanyelvként a következő földrajzi területeken beszélik: Európa, Ázsia, Amerika, Ausztrália és Új-Zéland. Ebbe a nyelvcsaládba összesen kb. 3 milliárd ember tartozik.

Az indoeurópai nyelvcsaládon belül a fő nyelvcsaládok a következők:

- ***szláv*** *nyelvek,*
- ***germán*** *nyelvek,*
- ***latin*** *nyelvek,*

de megtalálhatók még a *balti*, a *kelta* és az *albán* nyelvek is.

A ***szláv*** nyelvek alapvetően a következő nemzetek nyelveit foglalják magukba: orosz, ukrán, lengyel, cseh, szlovák, szlovén, horvát, bolgár, szerb stb., melyeknek lakossága összesen kb. 260 milliót tesz ki.

A ***germán*** nyelvet (angol és német) összesen kb. 600 millió ember beszéli, akik a következő területeken élnek: Európa, Amerika, Ausztrália és Új-Zéland.

A *germán* nyelvcsaládba tartozik még a *holland* és az *északi germán* nyelvek (*norvég, dán, svéd és izlandi*), amelyeket kb. 42 millióan beszélnek.

Külön említést érdemel az ***angolszász*** kifejezés. **Az angolszászok három germán törzs leszármazottai.** A megnevezés az **Ang**lo és **Sax**on törzsek nevének összeolvasztásából származik. Az angolszászok ősei a mai Nagy-Britannia keleti és déli részeit a Krisztus utáni 5. században megszálló *germán törzsek (*az *anglik,* a *szászok és a jütük)* voltak. Ezen törzsek etnikai egyesülési folyamatának eredményeként jött létre az angolszász népcsoport.

Az egymással közeli, rokoni kapcsolatban álló törzsek kulturális és nyelvi közösséget alkottak. A középkorban az *angolszász* elnevezést az angliai szászokra (English Saxons) használták, a második világháború idején pedig **Nagy-Britanniára** és az **Amerikai Egyesült Államokra**.

Mindezeket figyelembe véve a három fő nyelvterületet (szláv, germán és latin) kiegészíthetjük a népvándorlás során a germán törzsek közül kivált, ill. hozzájuk kapcsolódó és velük rokonságban lévő népek nyelveivel. Ezek a nyelvek a germánból fejlődtek ki, amelyek a következők: az *angol*, a *holland és a skandináv* (norvég, svéd, dán, izlandi).

A ***latin*** nyelvcsaládba ma a következő népek nyelve tartozik: olasz, francia, spanyol, portugál és román. Ebbe a nyelvcsaládba összesen kb. 200 millió ember tartozik. (Meg kell azonban jegyezni, hogy a spanyol és portugál nyelvet beszélik a nagy népességű dél-amerikai országokban is, ahol a középkori spanyol és portugál gyarmatosítók letelepedése során terjedt el.

Ha összefoglaljuk a mai különböző nyelvterületeket, akkor

- a szláv nyelvet - Kelet-Európában és Ázsiában,
- a német nyelvet – Közép-Európában
- az angol nyelvet főként Nagy-Britanniában és Észak-Amerikában,
- a germán nyelv különböző változatait pedig Nyugat-Európában és Észak-Európában (Skandinávia),
- a latin nyelveket pedig Dél-Európában beszélik.

Ha a nyelvet egy nép, vagy népcsoport fő sajátosságának tekintjük, akkor a Krisztus utáni első századokban lezajlott nagy népvándorlás során Európába vándorolt szemita népcsoportok mai leszármazottait

- ezen *nyelvek*,
- ill. az egyes népcsoportokra korábban felsorolt *sajátosságok*

figyelembevételével azonosítani tudjuk.

A fenti négy nyelvcsoport alapvetően megfelel az Európába vándorolt következő szemita népcsoportoknak:

- elámiták,
- asszírok,
- az asszírokkal együtt vándorolt izraeli törzsek,
- és a káldok.

A nagy kérdés most az, hogy az egyes nyelvcsoportok mely népcsoportokkal azonosíthatók? Ezt az egyes ókori népcsoportokra jellemző tulajdonságok (szellemi örökségek) alapján tudjuk beazonosítani. Mint korábban említettük a magasságban lévő és az egyes népek fölé rendelt *szellemi fejedelemségek* nem egy adott területhez kötődnek, hanem, ahogyan Dániel esetében is láttuk, „együtt vándorolnak" a felügyeletük alá tartozó népekkel.

Káldea (Babilon) öröksége

Nézzük most meg - kizárásos alapon -, hogy mely népcsoport az, amelyik magán hordozza Káldea (Babilon) örökségét, akikre leginkább az volt a jellemző, hogy uralmukat alapvetően szellemi módon, a bálványimádást gyakorló papságon keresztül igyekeztek gyakorolni? Sokak számára talán nem kérdéses, hogy itt **alapvetően a latin nyelvcsaládba tartozó dél-európai országokról van szó, Róma (Vatikán) központtal,** akik a bálványimádó katolicizmust felhasználva igyekeztek kiterjeszteni hatalmukat más népekre évszázadokon át.

Asszíria öröksége

Nézzük most meg melyik európai nép az, amelyikre az Asszíriára jellemző tulajdonságok ráillenek:

- aki erős, sikeres, áldott, szerencsés,
- akit Isten időnként, mint „fenyítő botot" más népek megfenyítésére felemel, majd feladatuk végeztével „letesz",
- aki birodalmi törekvésekkel, sok tálentummal (korszerű technika, hatalmas építkezések), harci készséggel (militarizmus) és jó szervező képességgel megáldott nép,
- melynek gyakorlatához hozzá tartozott más népek *deportálása, ill. befogadása,* a hatalmuk növelése, ill. megőrzése érdekében.

Talán senki számára nem kérdés, hogy itt a Közép-Európában lakó *németekről* (Németországról) van szó, akik – az Európai Unió motorjaként – ma is domináns szerepet játszanak Európában. Az I. és a II. világháborús szereplésük éppen elég bizonyíték a harciasságukra, a „militarista szellemükre". **Asszíria öröksége tehát Németország.**

(Érdemes megjegyezni, hogy amikor a 2015-ös és 2016 –os évek legújabb kori nagy népvándorlása zajlik Európában, Németország az, aki tágra nyitotta a kaput a szír (Arám

leszármazottainak számító) bevándorlók előtt. Talán nem véletlen, hogy ezáltal egy másik szemita (testvér)nép befogadása és a szemita népek Európában való egyesítése zajlik.)

Elámiták öröksége

Sém elsőszülött fia, Elám elvesztette elsőszülöttségi jogát, ezért életére nem jellemző az áldás. A több évezred alatt a korábban említett mértékű szaporodás miatt Elám népe is nagy néppé vált. Ez leginkább ma a 260 milliós létszámú kelet-európai szláv népekre jellemző, akik nem sok áldás hordozói és nem nagy hatással voltak az elmúlt két évezred során Európa és a világ történelmére. A 20. században a Szovjetunió léte és birodalmi törekvései a befolyási övezetébe tartozó szocialista országokkal együtt inkább csúfos kudarc volt, mint sikertörténet. **A szláv népek tehát Elám leszármazottai.**

Izrael szétszéledt törzseinek öröksége

A germán nyelvvel rokon *angol és skandináv nyelvek* a germánokkal való tartósan együtt élő népekre, ill. rokonságra utalnak. Az ezeket a nyelveket beszélő nyugat-európai népek alkotják ma az un. fejlett „nyugatot". **Az elmúlt évszázadokban közülük is kiemelkedett a három leszakadt germán törzs örökségén felfejlődő Anglia**, aki hatalmas gyarmatbirodalmával (Észak-Amerika, Ausztrália, India) a világ leghatalmasabb gazdasági és hatalmi tényezőjévé vált, uralva az óceánokat is. Az utóbbi 100, de inkább ötven évben a korábbi kb. 200 éves dinamikus fejlődése következtében az USA is felzárkózott, sőt az első helyre került: gazdasági és katonai erejét tekintve az utóbbi 50 évben a világ szuperhatalmává vált. Ma már ő az óceánok ura.

Tudjuk, hogy Ábrahám népe (Ábrahám, Izsák, Jákób leszármazottai) az ábrahámi áldás örökösei, ami kézzelfogható módon is meg kell, hogy mutatkozzon a leszármazottain, különösen Izrael és azon belül is Efraim és Manassé leszármazottain, akik Rúben elsőszülöttségi jogának elvesztése folytán kétszeresen is áldottak.

Nézzük most meg, hogyan mutatkozik meg ez az áldás a számok nyelvén. Ha megnézzük ezen országok egy főre jutó nemzeti termékét (ezer USA dollár/fő), ami jól tükrözi egy nép életszínvonalát (áldásokban bővölködő életét), akkor a következőket látjuk:

- a fejlett nyugati és észak európai (skandináv) országokban ez az érték 40-60 között van (az erős, sikeres Asszíria örököse Németország is ide tartozik),
- a szláv népeknél pedig csak 10-20 között mozog.

Az erősnek gondolt Oroszország esetében 14,0 és Kína esetében 5,4 ez az érték. Az un. harmadik világ országai pedig messze ezek mögött vannak.

A túláradó módon bővölködő két nemzet az ígéretekkel összhangban **Efraim és Manassé mai leszármazottai Anglia (Nagy-Britannia) és az USA.**

Látjuk a történelem során és napjainkban is Jákób *messzi időkre* szóló próféciájának és József álmának beteljesedését József fiain, aki előtt „meghajolnak a testvérei".

Ha megvizsgáljuk a többi nyugat – és észak- európai ország szellemi örökségét is, akkor további hasznos információkhoz jutunk:

- az elsőszülöttségi jogát a *parázna viselkedése miatt elvesztett* **Ruben szellemi örököse ma Franciaország.** Az ott lakók az elmúlt századok során közismertek voltak szabados (feslett) erkölcsi életükről,

- **Dán törzsére**, aki „*kígyó az úton*" a neve is utal, ami **a mai Dánia,**

- **Benjamin törzse,** aki **„***ragadozó farkas*", jól ismert a középkor nagy tengeri rablóiról (a vikingekről), akik végigrabolták a tengerparti országokat. Ők voltak **Norvégia és Izland** ősei,

- **Júda törzsének** szellemi örökösei azok **az egész világon szétszórt, zsidónak nevezett emberek,** akik a szellemi örökségüknek megfelelően mindenhol *uralkodó pozíciókban vannak*: „nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca". Júda népe, a zsidó nép, akikkel szemben – ezen Istentől rendelt elhívásuk miatt - sokan „*antiszemita*" érzéseket táplálnak. Tudni kell azonban, hogy azok a „fehérbőrű emberek", akik ilyen érzéseket hordoznak a szívükben, valójában maguk is szemita származású emberek!

Érdemes megfigyelni azt is, hogy az elmúlt évszázadok során a nyugat - és észak európai földrész, valamint az észak-amerikai kontinens lakossága, akik Izrael törzseinek örökösei, ellene álltak a bálványimádó katolicizmus terjedésének, ill. akik benne voltak azok közül is többen kijöttek (protestáltak). Ezekben az országokban a katolicizmus a mai napig nem tudott gyökeret verni és elterjedni. Ezek az országok (Anglia, USA, Svédország, Hollandia) voltak az elmúlt évszázadokban az evangélium hirdetői az egész világon. Ők ugyanúgy „kijöttek káldeából", mint Ábrahám a maga idejében. Tény, hogy ezekben az országokban van ma is a legnagyobb fogékonyság és elfogadás az evangélium iránt, és a legerősebb keresztyén hagyomány.

Egy személyes megjegyzés: Európa szinte minden országában jártam az elmúlt években. Legtöbbet Németországban és Olaszországban, valamint kétszer volt szerencsém Izraelben is járni. Amiket jellemzésként az egyes nemzetekre leírtam az nem csupán elmélet (Biblia és más irodalom kutatásának az eredménye), hanem azokat a személyes benyomásaim alapján is meg tudom erősíteni!

A szemita népek jövője

Ezek után, ha megnézzük, hogy a Bibliában milyen próféciák vonatkoznak az egyes szemita népekre, különösen a végidőkben Asszíriára, Babilonra és Izrael leszármazottaira, akkor ez által útmutatást kaphatunk Németország, Olaszország (beleértve a Vatikánt is), valamint Nyugat-Európa, Észak-Európa és az angolszász országok végidőkben játszott szerepére.

Asszíria – Németország

Ézsaiás próféta nagyon pontosan leírta Asszíria (Németország) szerepét a történelem során:

„Jaj Assiriának, ***haragom botjának****, mert pálca az ő kezében az én búsulásom!* ***Istentelen nemzetség ellen küldtem őt,*** *és haragom népe ellen rendelem,* ***hogy prédáljon és zsákmányt vessen, és eltapodja azt, mint az utcák sarát****....Ezért* ***ha majd elvégezi az Úr minden dolgát Sion hegyén és Jeruzsálemben, meglátogatom az Assiriabeli király nagyakaró szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme kevélységét.”***
(Ézs 10:5-6; 12)

Asszíria (azaz a mai Németország) egy nagyon hálátlan szerepet kapott Istentől, akit Isten a „haragja botjaként” használ más „Istentelen nemzetek” ellen, hogy megbüntesse őket. A feladat végeztével azonban – miután Asszíria (Németország) elkezdi elhinni magáról, hogy milyen hatalmas és elbízza magát - , akkor Isten őt is meglátogatja, hogy letörje kevélységét. Úgy tűnik betelik Isten akarata Németországon, aki felvállalta Istentől kapott hálátlan szerepét, ami azzal is jár, hogy minden „sikeres” időszak után – Istentől rendelt módon – törvényszerűen egy kudarcos időszak következik: amikor Isten más népek által őt bünteti meg. Ez nagyon jól látszik, ha pld. Németország II. világháborús szereplésére gondolunk.

Először sok siker és győzelem volt minden fronton:

- a *keleti fronton*
    - egyesülés Ausztriával (Ansluss), ami inkább nevezhető Ausztria bekebelezésének, aki szintén egy másik *német* ajkú nép,
    - majd Lengyelország lerohanása,
    - a „villámháború” folytatása a Szovjetunió lerohanásával, előrenyomulás az akkori Sztálingrádig,
    -
- a *nyugati fronton*
    - Franciaország és a Benelux államok (Belgium, Hollandia) elfoglalása,
    - és Anglia folyamatos bombázása.

- mindezeken felül még megnyitották az *észak-afrikai frontot* is.

Azután egy ponton - miután már eléggé elverte ezeket az országokat (Isten nem akarta elpusztítani ezeket a népeket, csak megbüntetni) – megfordultak a dolgok és a vége súlyos vereség lett: az Úr „letörte a büszke német nép szarvát”. A háború második fázisában a „szövetségesek” (USA, Anglia és Szovjetunió egymással összefogva) győzelmet arattak és Németország szőnyegbombázással való lerombolásán túl még ketté is szakították Németországot. Az akkori Nyugat-Németország a vereséget követő évtizedekben keményen és szorgalmasan dolgozott, újjáépített mindent és ötven év múlva gazdaságilag ismét erős országgá vált, és sikerült véghezvinni a két Németország egyesítését is. Az elmúlt évtizedekben lépésről lépésre haladt előre a gazdasági integráció növelésével és sikerült létrehozni az Európai Uniót, ami 28 ország részvételével mára a másik szuperhatalom, az USA versenytársává vált. Most ismét egy

felemelkedő időszak van, amit minden bizonnyal egy újabb visszaesés fog követni – Isten akarata szerint.

Ha a II. világháborús rettenetes *holocaustra* gondolunk, ugorjunk vissza a történelemben és ne felejtsük el, hogy ilyen szituáció már többször is megismétlődött Izrael történetében, amikor Izraelnek óriási tragédiákat és veszteségeket kellett elszenvednie az „Istentelenségük" miatt (lásd. Ézsaiás 10.6):

- „Istentelen" viselkedésük (utálatos bálványimádásuk) miatt Asszíria elhurcolta Izrael 10 törzsét, utána azonban Babilon legyőzte Asszíriát,
- Júda törzsét hasonló okok miatt Babilon 70 éves fogságra vitte és azt követően Babilon is elbukott,
- a zsidók elutasították Jézust, a Megváltót és megölték Őt. Ezért Jeruzsálem városa és a világ csodájának és a zsidók büszkeségének - az életük középpontjának számító - Templom a római hadsereg („a pusztító utálatosság- Máté 24.15; Lukács 21.20) által lerombolásra került. Jézus a nagy próféciájában (Máté 24) azt prófétálta, hogy ez *„olyan nyomorúságos időszak lesz, amilyen nem volt és nem is lesz soha".* A történelmi leírások szerint a római hadsereg rettenetes pusztítást végzett: Jeruzsálem ostrománál 1,5-2 millió embert öltek meg és sokakat fogságra vittek. Törvényszerű módon később a Római Birodalomnak is el kellett buknia.

Mindezen szörnyű veszteségeket Jeremiás (Jer 11.9-14) és Jézus is (Máté 24.21) előre megprófétálta!

Most ugorjunk vissza és nézzük meg, hogy mi vár Németországra a vég idején - „ama napon":

„Ama napon <u>út lesz</u> Egyiptomból Assiriába, és Assiria megy Egyiptomba, Egyiptom meg Assiriába, és <u>Egyiptom Assiriával az Urat tiszteli</u>. Ama napon *Izráel harmadik lesz Egyiptom és* ***<u>Assiria</u>*** *mellett;* ***<u>áldás a földnek közepette</u>****;* ***Melyet megáld a seregeknek*** *Ura, mondván: Áldott népem, Egyiptom! és* ***kezem munkája, Assiria****! és örökségem Izráel!"* (Ézs 19:23-25)

Ebből az igéből az látszik, hogy az Úr értékeli Németországnak a történelem során hűségesen betöltött hálátlan szerepét. Németország tisztelni fogja az Urat és Egyiptom, valamint Izrael mellett ő is áldás lesz a népek számára. Isten három áldott népe között út fog épülni, ami összekapcsolja őket.

Káldea (Babilon)

Nézzük most meg, hogy a próféciák alapján milyen sors vár Babilonra, azaz ama nagy városra Rómára, a Vatikánra és az egész Katolikus Egyházra. Az Úrnak Babilonnal kapcsolatban is határozott terve van:

„Azért halljátok meg ***az Úr tervét, amelyet Babilon ellen tervezett****, és az ő gondolatait, amelyeket Káldea ellen gondolt."* (Jer 50:45)

János apostol, amikor látomást kapott Babilon állapotáról, megdöbbent és nem akart hinni a szemének, hogy mi lett a keresztyénségből ahhoz képest, amit ő a Jézussal való személyes járásában megtapasztalt. Nagyon hűen írja le a szellemi paráznaságba (bálványimádásba) és minden elképzelhető bűnbe süllyedt Katolikus Egyházat.

„*És jöve egy a hét angyal közül, akinél a hét pohár volt és szól velem, mondván nékem: Jövel, és megmutatom néked* ***a nagy paráznának*** *kárhoztatását, aki a sok vízen ül;* ***Akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borával megrészegedtek a föld lakosai.*** *És lélekben elvitt engem egy pusztába és láttam* ***egy asszonyt ülni egy veres fenevadon,*** *amely teljes volt káromlásnak neveivel, amelynek hét feje és tíz szarva volt.* ***Öltözött pedig az asszony bíborba és skárlátba, és megékesíttetett arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohár*** *tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával, És az ő homlokára egy név volt írva:* ***Titok; a nagy Babilon, a paráznáknak és a föld utálatosságainak anyja.*** *És láttam, hogy az asszony* ***részeg volt a szentek vérétől és a Jézus bizonyságtevőinek vérétől****; és nagy csodálkozással csodálkoztam, mikor láttam őt."* (Jel 17:1-6)

A „föld utálatosságainak anyja" egy nagyon erős kifejezés, amivel Isten minősíteni tud valakit. A fenti igeszakasz részletes leírása nagyon jól jellemzi a Katolikus Egyházat. Az igaz, hithű keresztyénséget és a szegényeket kellett volna támogatnia, de ezzel szemben mérhetetlen gazdagságot halmozott fel - mindenféle földi gazdagságot és mérhetetlen kincseket. Egy kis betekintés a Vatikán gazdagságába (forrás a www.hetek.hu),

„A második világháború után Olaszország 180 banki, biztosítási és hitelintézménye közül több mint 90 állt vatikáni tulajdonban. …Az ipari szektorban a Vatikán megtartotta az Italgas fölötti ellenőrzését, amely harmincöt itáliai várost látott el földgázzal. …. A Vatikán háború utáni vállalatfelvásárlásainak egyik első gyümölcse a Finsider acélkombinát volt. Ennek leányvállalatai között szerepelt például az Alfa Romeo autóipari vállalat; a Finmeccanica holdingcég – amely harmincöt, különböző gépgyártásra szakosodott leányvállalatot (köztük egy nukleáris fegyveralkatrész gyárat is) egyesített –; a tengeri személyszállításban érdekelt Finmere; a Terni acélgyártó; valamint a nyersvasat, öntöttacélt és csöveket gyártó Italsider. Egy további, felvásárlás útján megszerzett cég volt a Montedison, amely bányászatra, kohászatra, fémgyártásra, gyógyszergyártásra, áramszolgáltatásra és textiliparra szakosodott….. A Vatikán hatalmas cégbirodalmába Olaszország-szerte kis- és nagyvállalatok ezrei tartoztak, amelyek selyem- és cérnagyártásra, könyvkiadásra, szőrmékre, idegenforgalomra, sóiparra, elektronikára, készruhákra, gyermekjátékokra, áruházláncokra és számtalan más területre szakosodtak. Szerzeményei közül némelyik később zavarba ejtő helyzet elé állította a Szentszéket. ……A legnagyobb vatikáni érdekeltség azonban mindvégig a Società Generale Immobiliare óriásvállalat, Olaszország legnagyobb építőipari vállalata maradt. Az Immobiliare révén a Vatikán Olaszország legnagyobb kiterjedésű szállodaláncai egy részének – többek között a római Hiltonnak – is tulajdonosa lett. A vállalat azt is lehetővé tette a Vatikán számára, hogy pénzügyi befolyását a nyugati világrész távolabbi területeire is kiterjessze. Az Immobiliare Párizsban irodaépületeket és üzletközpontokat épített a Champs Élysées-n. Kanadában a vállalat tulajdonában áll

a montreali Tőzsdepalota – a világ egyik legmagasabb felhőkarcolója –, valamint a Port-Royal torony. …”

Ez a leírás önmagáért beszél a Vatikán pénzhez való viszonyáról.

Vatikán jogilag egy ország, aki nagyköveteket tart a különböző országokban és a két évezred során a legfőbb méltóság (a Pápa) volt a „királyok királya”, „Krisztus földi helytartója”, aki nélkül királyokat nem lehetett kinevezni. Óriási világi és szellemi hatalmat gyakorolt és gyakorol ma is a lelkek felett.

A Vatikán valóban „részeg volt a szentek és Jézus bizonyságtevőinek vérétől”, mert az elmúlt évszázadok során több millió igaz hitű keresztyént nyilvánított eretneknek, kiátkozva őket és halálra (máglyára) adva minden országban: bogumilokat, valdenseket, hugenottákat, mennonitákat, huszitákat, stb.

Ezeket figyelembe véve ne csodálkozzunk rajta, hogy „Babilon” (a hamis egyház) ítélete nagyon súlyos. Hatalma és gazdagsága egy pillanat alatt véget fog érni.

„Nagy távol állva az ő kínjától való félelem miatt, mondván: ***Jaj! jaj! te nagy város, Babilon,*** *te hatalmas város, hogy* ***egy órában jött el ítéleted****!* ***A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi; Arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skárlátcikkeket****; és minden thinfát és minden elefántcsontedényt, és drágafából és rézből és vasból és márványkőből csinált minden edényt; És* ***fahajat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat****, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat és* ***emberek lelkeit****. És a gyümölcs, amit a te lelked kívánt, eltávozott tőled, és* ***minden ami ínyes és pompás, eltávozott tőled, és többé azokat meg nem találod.”*** (Jel 18:10-14)

Isten felszólít minden igaz hívőt, hogy ne paráználkodjon vele és „fusson ki belőle”. A futás nem egy ráérős, hanem egy sürgős dolog.

„És kiálta (az angyal) teljes erejéből, nagy szóval mondván: ***Leomlott, leomlott a nagy Babilon****, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan léleknek tömlöcévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöcévé. Mert* ***az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép, és a földnek királyai ő vele paráználkodtak, és a földnek kalmárai az ő dobzódásának erejéből meggazdagodtak****. És hallék más szózatot a mennyből, amely ezt mondja:* ***Fussatok ki belőle én népem,*** *hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és* ***ne kapjatok az ő csapásaiból”*** (Jel 18:2-4)

Izrael nemzetségei

A korábbi vizsgálódásunk eredményeként oda jutottunk, hogy Izrael törzsei ma alapvetően a Nyugat- és Észak Európa, valamint Észak Amerika és Ausztrália országaiban laknak.

Ez összesen kb: 500 millió embert tesz ki, a mai értelemben vett egész „fejlett nyugatot”.

Ezzel szemben látunk egy Izrael nevezetű országot

- az Isten által ígért terület egy töredékén,
- amelynek lakossága a 10 milliót sem éri el,
- ahol alapvetően megtéretlen, világi emberek élnek.

Ezt az országot a cionista mozgalom kitartó munkájának eredményeként, a II. világháborúban győztes politikai és katonai hatalmak hozták létre 1948-ban, a borzalmas holocaust megismétlődésének elkerülése érdekében. A cél az volt, hogy a világ különböző részein élő - Júda törzsének leszármazottai – zsidó emberek menedéket és biztonságot találjanak ezen a földön. Ezzel ellentétben azt látjuk, hogy a mai Izrael a létrejötte óta nem annyira a „béke szigete", hanem sokkal inkább a folyamatos háborúzás helyszíne, amiről minden nap értesülhetünk a médiából. Úgy tűnik, hogy ez a mai Izrael nem az, amiről a bibliai próféciák szólnak, amikor Isten összegyűjti Izrael és Júda minden nemzetségét a föld minden részéből és beviszi őket az „ígéret földjére".

„Mert ímé, ***eljönnek a napok****, azt mondja az Úr, és* ***visszahozom az én népemet, az Izráelt és Júdát, azt mondja az Úr, és visszahozom őket arra a földre, amelyet az ő atyáiknak adtam, és bírni fogják azt."*** (Jer.30.3)

Ebből az egyetlen igéből is látjuk a következőket:

- egy Istentől **rendelt ideje** (**időzítése** lesz ennek az összegyűjtésnek),
- az összegyűjtés **Izráel és Júda nemzetségeire egyaránt** vonatkozik,
- **Isten Maga fogja visszahozni az Ő népét**, emberi ellenállások ellenére is, saját magát megdicsőítve, ahogyan Egyiptomból is diadalmasan hozta ki az Ő népét,
- azt **a teljes földterületet birtokolni fogják**, **amit Isten** az Egyiptomból való kivonuláskor **az atyáiknak** (Izraelnek – mind a 12 törzsnek) **adott.**

Itt látszik tehát egy alapvető ellentmondás Isten ígérete és a mai Izraelnek, mint az egész világból hazatelepült zsidóság (Júda törzse) egy részének lakóhelye között. Úgy tűnik, hogy a mai Izrael létrehozásában buzgólkodó, jó szándékú emberek félreértették a bibliai próféciákat és elvétették az időzítést és elébe mentek Isten akaratának.

A következőkben vizsgáljuk meg, hogy valójában miről is beszélnek a próféciák:

„És lesz ***ama napon: az Úr másodszor nyujtja ki kezét, hogy népe maradékát megvegye, amely megmaradt Assiriától, Egyiptomtól, Pathrosztól,*** *Szerecsenországtól,* ***Elámtól, Sinártól, Hamáthtól és a tenger szigeteitől.*** *És* ***zászlót emel a pogányok előtt,*** *és* ***összegyűjti Izráel elszéledt fiait, és Júdának szétszórt leányait egybegyűjti a földnek négy szárnyairól."*** (Ézs 11:11-12)

Ebből az igéből további fontos információkat tudhatunk meg:

- egy Isten által meghatározott **pontos időzítése** ***(„ama nap")*** lesz az összegyűjtésnek,

- Az Úr *egyszer* már „kinyújtotta a kezét”, amikor „hatalmas kézzel kihozta” a népét Egyiptomból, és ez egy ***második***, ahhoz hasonló kivonulás lesz,
- az Úr „zászlót emelve”, **Magát megdicsőítő módon** hozza haza a népét a föld minden részéről,
- akiket visszahoz, az azonban csak a népe „***maradéka***” lesz!

Most további két kérdést kell tisztáznunk a fenti ige alapján:

- az *egyik*, hogy mikor lesz az un. „**ama nap”,**
- a *másik* pedig a „**maradék**” kérdése.

Az „ama nap” kifejezés – következetesen használva - számtalanszor előfordul a bibliai próféciákban. Most nézzük meg szintén az igéből, hogy mikor is lesz az a bizonyos „ama nap” és mik fognak megtörténni akkor?

„*Mindjárt pedig* ***ama napok nyomorúságai után*** *a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, és a csillagok az égről lehullnak, és az egeknek erősségei megrendülnek. És* ***akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen.*** *És akkor sír a föld minden nemzetsége, és* ***meglátják az embernek Fiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel****.”* (Máté 24:29-30)

„Végezetre eltétetett nékem az igazság koronája, melyet megád nékem az Úr ***ama napon, az igaz Bíró;*** *nemcsak nékem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését.”* (2 Tim 4:8)

„Sokan mondják majd nékem ***ama napon****: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben űztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nékik:* ***Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők.”*** (Máté 7:22-23)

„Mert eljött **az ő haragjának *ama* nagy *napja***; és ki állhat meg?” (Jel 6:17)

Ezekből az igékből a következőket tudjuk meg az „ama napról”:

- az „ama nap” **Jézus visszajövetelét közvetlenül megelőző „nagy nyomorúság” ideje,**

- az „ama nap” az **Isten igazságos ítéletének a napja lesz**, amikor Jézus, mint „**igaz bíró” megítéli a föld lakosait,**

- az „ama nap” *nem a kegyelem* és *nem az öröm napja lesz*, hanem a **„harag napja”**, és ebből adódóan a „**nyomorúság**” ideje mindenki számára az egész földön, mert Isten mindenkit megítél, kivétel nélkül.

A másik az un. „maradék” kérdése, de ahhoz, hogy ezt tisztázzuk, előbb beszélni kell az ige által említett „nyomorúság” idejéről, ami az egész világra el fog jönni. Az un. „nagy

nyomorúság" fogalma jól ismert a keresztyének között, ami azonban nem kerüli el Izrael nemzetségeit sem, amire a „Jákób nyomorúsága" kifejezést szokták használni.

Ahhoz, hogy az ige által említett „nagy nyomorúságról" fogalmat alkossunk, nézzük meg a következő igéket:

*„És lesz **ama napon**: **cséplést tart az Úr** az Eufrátes folyóvizétől Egyiptom patakjáig,* ***…."*** **(**Ézs 27:12)

*„És lészen **az egész földön**, így szól az Úr: a **két rész kivágattatik** azon **és meghal,** de a harmadik megmarad rajta. És **beviszem a** (megmaradt) **harmadrészt a tűzbe, és megtisztítom őket, amint tisztítják az ezüstöt és megpróbálom őket, amint próbálják az aranyat;** ő segítségül hívja az én nevemet és én felelni fogok néki; ezt mondom: Népem ő! Ő pedig ezt mondja: Az Úr az én Istenem!"* (Zak 13:8 -9)

Ezekből az igékből a következőket látjuk:

- az Úr **az egész föld** népeit átviszi a „nagy nyomorúságon",
- a „**cséplést** tart az Úr" azt jelképezi, hogy Isten olyan kemény ütésekkel fogja súlytani a népeket, hogy a cséplés hasonlat szerint a gabona **magjának** héja (a pelyva, ami **a haszontalan rész és el szokták égetni**) **szétváljon az életet adó magtól,**
- **a föld lakosságának kétharmada meghal és a maradék egyharmad pedig egy „tűzpróbán" megy át, mint az arany és az ezüst a kemencében, hogy kioldódjon a salak és megtisztuljon a nemes fém.**

„Jákób nyomorúságáról" külön beszél az ige:

*„Ezek pedig azok a szók, amelyeket **az Úr Izráel és Júda felől szólott.** Ezt mondta ugyanis az Úr: A **félelemnek, rettentésnek szavát hallottuk, és nincs békesség.** Kérdjétek meg csak és lássátok, ha **szül-e a férfi? Miért látom minden férfi kezét az ágyékán, mintegy gyermekszülőét, és miért változtak orcáik fakó sárgává?** Jaj! mert **nagy az a nap annyira, hogy nincs hozzá hasonló; és háborúság ideje az Jákóbon;**…."* (Jer 30:4-7)

*„És lesz **ama napon**, hogy többé nem támaszkodik **Izráel maradéka** és **aki megmaradt Jákób házából**, az őt nyomorgatóhoz, hanem támaszkodik az Úrhoz, Izráel Szentjéhez hűségesen; A maradék megtér, a Jákób maradéka az erős Istenhez. Mert ha néped Izráel szám szerint annyi lenne is, mint a tenger fövenye, **csak maradéka tér meg; az elvégezett pusztulás elárad igazsággal!** Mert **elvégezett pusztítást cselekszik az Úr, a seregek Ura, mind az egész földön**."* (Ézs 10:20-23)

Egy olyan rettenetes háborús időszak fog az emberiségre, Izrael és Júda fiaira – a „fejlett nyugatra" – is elkövetkezni, amibe Izrael fiai - mint a szülő asszonyok - elhalnak a félelemtől.

Ezek után talán már érthető, hogy milyen „maradék” lesz az, ami a „Jákób nyomorúsága” után, a „tűzpróbát” is kiállva, **megtisztul – és megtér.**

A korábban említett mai kb. 500 milliós „fejlett nyugat” (Izrael és Júda) nemzetségeiből, csak egy „maradék” lesz az, akik megtérnek és bemennek Izrael, atyáiktól örökölt földjére. A „maradék” alatt alapvetően nem egy kis részét, hanem csak egy töredékét szokták érteni az eredeti mennyiségnek. Ha más igehelyekben használt példákat nézünk (pld. Gedeon csapata), vagy a „kevesek”, akik megtalálják a „keskeny utat”, akkor a „maradék” valójában egy töredéket (talán 2-3%-ot) jelent. Ez egy mindennél hatalmasabb *holocaust*, ami nemcsak Izrael minden nemzetségére, hanem az egész emberiségre kiterjed! Izrael fiai esetében ez a maradék kb. 10-15 milliónyi ember lesz, akiket Isten fog dicsőséggel visszavinni az ősi földre, közvetlenül a nagy nyomorúság után, Jézus visszajövetele előtt. Ez a „maradék” már minden bizonnyal el fog férni Izrael ősi földjén.

Izrael fiainak és az emberiségnek a története a kor végén azonban korántsem ilyen szomorú, hanem valóban dicsőséges:

*„Mert **ez az a szövetség, melyet kötök az Izráel házával, <u>ama napok múltán</u>**, mond az Úr: Adom az én **törvényemet az ő elméjükbe, és az ő szívükbe írom** azokat, és **leszek nekik Istenük és ők lesznek nekem népem**. És nem tanítja kiki az ő felebarátját és kiki az ő atyafiát, mondván: Ismerd meg az Urat; mert **mindnyájan megismernek engem a kicsinytől nagyig**. Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről és gonoszságaikról meg nem emlékezem.”* (Zsid 8:10 -12)

*„És a **Jákóbnak maradéka** olyan lesz a sok nép között, mint **az Úrtól való harmat,** mint a **zápor a fűnek**, mely nem emberben reménykedik, és nem bízik embernek fiaiban. .... mint **az oroszlán** az erdei vadak között; mint az oroszlán-kölyök a juhoknak nyája között, amely ha betör, tipor és tép, és nincs, aki tőle megszabadítson. **Erőt vészen a te kezed szorongatóidon, és minden ellenségeid kivágattatnak**.”* (Mikeás 5:5-7)

*„**Ama napon** út lesz Egyiptomból Assiriába, és Assiria megy Egyiptomba, Egyiptom meg Assiriába, **és Egyiptom Assiriával az Urat tiszteli. Ama napon Izráel harmadik lesz Egyiptom és Assiria mellett; áldás a földnek közepette;** Melyet megáld a seregeknek Ura, mondván: **Áldott népem, Egyiptom! és kezem munkája, Assiria! és örökségem Izráel!”*** (Ézs 19:23-25)

Mint látjuk egy jó „vég” vár Izrael fiaira, de Egyiptomra és Asszíriára is a korszak végén. Ez igazi örömhír és egy egészséges várakozással kell lennünk, hogy eljöjjenek ezek a napok, ahogyan egy „menyasszony” is várja a „vőlegényt”: a gyülekezet a Krisztust. A hívők vágyakozva várják Jézus visszajövetelét, ami valóban egy dicsőséges nap lesz, nem szabad azonban elfelejteni azt sem, hogy „ama nap” a harag és az ítélet napja is lesz, amit nagy szenvedések fognak megelőzni az egész világon.

Hogy mikor lesznek meg mindezek? Nem tudjuk! Jézus sem tudja, egyedül csak az Atya. Ennek ellenére sokan kutatják és ezért megtévesztésbe esnek. Legyünk tehát éberek, amire Jézus sokszor figyelmeztetett bennünket:

„Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és ***sokakat elhitetnek.”*** (Máté 24:5)

*„****Vigyázzatok*** *azért, mert* ***nem tudjátok****, mely órában jő el a ti Uratok*.” (Máté 24:42)

Kapunk azonban egy támpontot is az igéből, hogy mire figyeljünk:

„Kérünk pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk ***Jézus Krisztus eljövetelére*** *és a mi ő hozzá leendő egybegyűlésünkre nézve, Hogy* ***ne tántoríttassatok el*** *egyhamar a ti értelmetektől, se ne háboríttassatok meg, se lélek által, se beszéd által, se nékünk tulajdonított levél által,* ***mintha itt volna már a Krisztusnak ama napja****.* ***Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem jön az el addig, mígnem bekövetkezik elébb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia,*** *Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát.”* (2 Thess 2:1-4)

Legyünk tehát **éberek és legyünk készen**, mert mint a villámlás”, olyan hirtelen” és váratlanul fog visszajönni Jézus.

„Mert amiképpen a ***villámlás*** *napkeletről támad és ellátszik egész napnyugtáig,* ***úgy lesz az ember Fiának eljövetele is….****Azért* ***legyetek készen ti is; mert amely órában nem gondoljátok, abban jő el az embernek Fia.” ”*** (Máté 24:27; 44)

Ámen! Minden dicsőség az Úré.

Akinek van füle hallja meg!